

Het verhaal van de “Trekkende Vlag”

Het verhaal van de Trekkende Vlag

In onze collectie hebben we enige tijd geleden "her" ontdekt dat we een zeer bijzonder kistje hebben met een pakket losse documenten die een geweldig verhaal vertellen. Het gaat dan om een tocht van de Wereld meisjesvlag van 1937 tot en met 1939 door Nederland en onze voormalige gebiedsdelen in de West- en Oost. We hebben de reis en de verhalen gereconstrueerd aan de hand van artikelen in het maandblad "De Padvindster", delen samengevat maar grotendeels letterlijk overgenomen. Het geeft een mooi beeld van hoe padvindsters in die tijd het padvindsterspel beleefden. De hele reis duurde aanzienlijk langer dan gepland door dat ook de padvindsters van West- en Oost Indië in de reis wilden deelnemen.

Mei 1937 Hoe het begon..

Onze Wereldvlag

Als jullie deze Padvindster krijgen is het zaterdag voor Pinksteren, en dan denken jullie natuurlijk allemaal aan ons Jubelkamp van verleden jaar; aan de enthousiaste voorbereidingen en het samen optrekken naar Soesterberg, naar het dorp van barakken en tenten, dat daar voor jullie ontvangst in gereedheid was gebracht. Dan komt er weer iets over jullie van het warme gevoel van saamhorigheid dat om ons allen was; bij de plechtige opening van Veedim, te midden van onze buitenlandse gasten in de grote tent; bij de openlucht voorstellingen op dat wonderlijk mooie plekje in de gouden avondzon; bij het grote kampvuur, eigenlijk bij alles, wat we die dagen beleefden.

Zo zijn thans vele hoofden en handen bezig met voorbereidingen voor de Jamboree, en duizenden Padvindsters uit alle windstreken maken zich gereed, op dezelfde manier als wij deden, om op te trekken naar Vogelenzang, om er hetzelfde gevoel van vreugde en kameraadschap te beleven dat wij kennen van ons Jubelkamp (20 jaar padvindsters NMG/NPG-1916-1936). Velen van ons zullen de Jamboree bezoeken, en een golf van ontroering zal ons doorstromen bij het aanschouwen van al die gezichten, om vlaggenmast en kampvuur, zwarte en bruine en blanke, de ogen en harten vol van die éne grote, betoverende gedachte: *Broederschap!*

Die ontroering, die wij zelfdiep beleefden in ons Jubelkampen steeds weer bij onze plechtige 22 februari vieringen, datzelfde wijde en warme gevoel, dat wij "geluk" noemen, wil onze Wereldvlag voor ons vasthouden en in ons opwekken, elke keer weer, als wij in werkelijkheid of in gedachte onze blik naar haar opslaan: en opdat ieder haar symbolen zal begrijpen, zal onze Wereldvlag trekken, door het gehele land, van afdeling naar afdeling, zo, dat er in 1937 geen Kabouter zal zijn die niet doordrongen is van onze heilige taak: broeder- en Zusterschap uit te dragen in een wereld, die zich ten oorlog rust in een eeuwig zich bedreigd voelen. Wij, Padvindsters, willen met uitgestoken handen en stralende ogen onze naaste tegemoet treden, om, door alle uiterlijke verschillen heen, de kameraad te zoeken, die hunkert naar geluk, als wij. Die weg is moeilijk genoeg; door oerwouden van vooroordelen en wanbegrip en geschokt vertrouwen, waar elke stap veroverd moet worden; over afronden van ras- en standsverschillen, slechts met geduld en wijsheid te overbruggen; en langs woestijnsporen van verlatenheid en eenzaamheid, die tot vertwijfeling brengen en wanhoop, of ooit het doel zal worden bereikt.

Daarbij wil onze prachtige Wereldvlag ons helpen; het gouden Klaverblad dat, zelf symbool van eenvoud en nederigheid, van Geloof en van Hoop en van Liefde, in zich omsloten houdt Wet ene Belofte en streven naar het Hoogste, gedragen door oprecht verlangen de naast te dienen zonder zelfzucht; dat Klaverblad, dat straalt als de zon, onze zon, in de altijd blauwe, lachende hemel die wij onszelf kunnen scheppen, zo dikwijls wij ons in haar symbolen willen inleven. Die Vlag. Die wappert boven de hoofden van honderdduizenden zusters in alle werelddelen, die haar vrijwillig hesen, draag Haar met toegewijde handen; bewaak Haar, zoals je je hoogste gedachten en idealen bewaakt om ze rein te houden en zuiver; de idealen, waarvan zij de samenvatting is en die je beloofd hebt, aan jezelf en aan je zusters, om uit te dragen in een wereld, die zo innig behoefte heeft aan onze ontwapenende Liefde.

Geef de trekkende Vlag een waardige reis!

De meesten van jullie zullen van de Leidsters al gehoord hebben dat het plan is opgevat om onze Wereldvlag in het tijdvak 4 september 1937-22 februari 1938 door ons land te laten trekken, zo dat elke afdeling haar gedurende een speciale opkomst in haar midden zal kunnen hebben. Het Hoofdbestuur zal aan lady Baden Powell verzoeken om, tijdens haar verblijf hier tijdens de Jamboree, de Vlag in handen te stellen van een escorte uit Vlissingen, waar dan na de zomervakantie de tocht zal beginnen, om vervolgens steeds, naar een vastgesteld schema, te worden overgereikt aan een escorte van de volgende Afdeling, om tenslotte op 22 februari 1938 te worden binnen gedragen in een bijzondere 22 februari-bijeenkomst te Den Haag, waarheen elke afdeling een afgevaardigde zal kunnen zenden.

De Trekkende Vlag

De afdeling Vlissingen stelt er een eer in een mooie Vlag te maken, maar een Vlag alleen is niet voldoende; met de Vlag mee gaat een Oorkonde, waarin de Chief Guide misschien wel een opdracht zal willen plaatsen en waarin elke afdeling bij het bezoek iets kan schrijven. Die oorkonde moet in een mooie doos of etui van leer worde opgeborgen, en daar Vlag en oorkonde door weer en wind worden gedragen, zou een waterdichte hoes heel praktisch zijn. En zouden jullie het ook niet mooi vinden als de bandelier, waarin de Vlag gedragen zal worden, mooi en toepasselijk versierd was met bijvoorbeeld brandwerk?

Wedstrijden

De Vlag en alles wat erbij hoort blijven natuurlijk op ons Hoofdkwartier bewaard, en zullen bij speciale gelegenheden vast weer dienst doen, en ik geloof, dat jullie allemaal mee zult willen werken om alles zo mooi mogelijk te maken.

We schrijven daartoe de volgende Wedstrijden uit:

1. Ontwerp voorblad Oorkonde, afmetingen: 23x30 cm
2. Ontwerp doos of etui voor Oorkonde
3. Ontwerp hoes voor doos of etui Oorkonde
4. Ontwerp versiering leren bandelier, breed 8 à 10 cm.

Alle ontwerpen te maken op papier en in te zenden uiterlijk 15 juni aan het Hoofdkwartier, Billitonstraat 18, Den Haag. Een jury zal beslissen welke ontwerpen het mooiste zijn, en daarna zal dadelijk opdracht worden gegeven om de voorwerpen te maken: geloven jullie ook niet, dat de afdeling van een bekroond ontwerp graag het voorwerp zal schenken? Met het oog op de zomervakantie zal alles 15 juli klaar moeten zijn. En nu moeten jullie allemaal eens bedenken, hoe we de opkomst met de Vlag zo kunnen maken, dat het een gebeurtenis wordt die niemand van ons ooit zal vergeten; en ook, wat wij daartoe in de periode september-februari op de gewone opkomsten kunnen doen. Stuur je ideeën naar de redactie van de Padvindster, Rijslag 27, Scheveningen. Voor de mooiste inzending in iedere groep wordt een aardige prijs gegeven, Aan het werk dus Padvindsters!

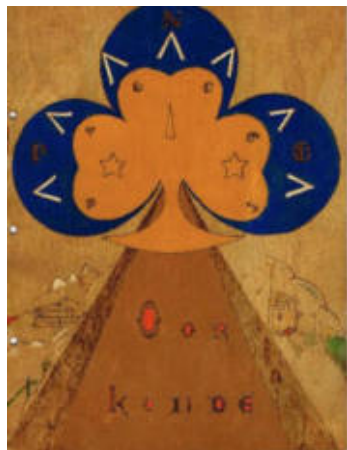
Juni 1937

Het N.P.G. naar de Jamboree

Op vrijdag 6 augustus zal aan de Padvindsters van heel Nederland de gelegenheid gegeven worden om op het Jamboreeterrein in Vogelenzang te defileren voor lady Baden Powell. Het hoofdbestuur deelt onder ander mee: *Uniformen*: Padvindsters worden verwacht in donkerblauwe uniformen en vilten hoeden, lange kousen. Mouwen neer, Vlaggen en ronde vlaggen mee, Vaandeldraagsters zonder handschoenen.

Programma: Het defilé, gevolgd door de uitreiking van de "Trekende Wereldvlag" door de Chief Guide zal plm. een uur duren. Daarna bezichtiging van het kamp en eventuele demonstraties.

Juli 1937

Uitslag van de wedstrijd voor de "Trekende Vlag"

Eerder werd door het Hoofdbestuur een wedstrijd uitgeschreven voor het beste ontwerp voor een oorkonde in doos, die met de "Trekende Vlag" mee zal reizen. Die oorkonde zal in iedere bijeenkomst, waar de "Trekende Vlag" aanwezig is worden voorgelezen en wij hopen dat de Chief Guide er ook een boodschap in zal schrijven. De prijs is gewonnen door Astrid Zwart van de St. Jorisgroep te Den Haag, die nu de oorkonde en doos ook verder zal maken. Wel gefeliciteerd Astrid!.

Augustus 1937

Bovenzijde kist

De Wereldvlag begint zijn reis door het N.P.G.

Vrijdag 6 augustus stralende zonneshijn! Eigenlijk heerlijk weer om te zwemmen of om lekker lui in de schaduw van een paar bomen bij je kamp te liggen dromen..... Maar welke padvindster dacht er op 6 augustus aan dromen? Geen enkele! Ieder, die maar even kon, was al vroeg in de weer om de reis naar Vogelenzang te ondernemen. De kampen werden voor die ene dag gesloten en in keurig afgeborstelde uniformen reisde meer dan de helft van onze Gilde leden naar de Jamboree, om daar voor onze Chiefs te defileren. Om twee uur precies betraden Lord en lady baden Powell de eretribune, waar ons hoofdbestuur reeds klaarstond om hen te begroeten. Uit Engeland waren nog enkele "hoge" padvindsters overgekomen om het feest bij te wonen o.a. Katherine Furse, directrice Wereldbureau en een Britisch Indische prinses Rani van Denkanal.

Op het verzamelterrein stonden de padvindsters, ondanks de warme zon, keurig in haar blauwe uniformen opgesteld, bewust van de bijzonder dag in hun padvindstersleven. Eindelijk kwam het sein. Voorwaarts, de vlaggendraagsters voorop, recht op de eretribune af! Saar stonden de Chiefs: Lord baden Powell in zijn kampuniform met korte mouwen, Lady baden Powell in het uniform van het Wereldbureau. Naast hen stonden Veedim en mej. Piepers en nog enkele kopstukken uit de padvinderij. O.a. Prins Gustaaf Adolf van Zweden, kampeiders en leden van het Hoofdbestuur.

Toen alle padvindsters opgemarcheerd waren sprak Veedim allen toe: "het is heerlijk te zien en te horen, hoe jullie evenals ons hoofdbestuur, onze oprichters en ereleden, die hier om me heen staan, verheugd zijn om onze Chief Guide Lady Baden Powell in ons midden te hebben. Helaas is de ons toebedeelde tijd te kort om haar in demonstraties te tonen, wat we kunnen. Wij danken de Jamboree-commissie en in het bijzonder de

Hoofdverkenner admiraal Rambonnet, voor de welwillendheid, waarmee wij voor dit half uur de beschikking hebben over dit mooie veld hebben gekregen. De Chief Guide zal enkele woorden tot jullie richten en uit haar handen mogen we de wereldvlag ontvangen, die in de komende maanden langs al onze afdelingen zal trekken, opdat ook zij, die heden niet aanwezig kunnen zijn, doordrongen worden van die ene grote betoverende gedachte: broederschap, welke wij hier te midden van al die gezichten, zwarte en bruine en blanke, van onze broederpadvindsters zo sterk beleven.

Lady Baden Powell zal de vlag, die door de afdeling Vlissingen gemaakt werd, ook aan de afdeling Vlissingen uitreiken omdat een lid van haar afdeling, tevens ons HB-lid, mevr. Brand-Groenveld, deze gedachte is uitgegaan. Daarop daalde onze Chief Guide de trap van de eretribune af en met de wereldvlag schreed zij naar het midden van het terrein, waar drie Vlissingense padvindsters stonden opgesteld om die kostbare blauwe vlag met het gouden klaverblad in ontvangst te nemen. De vlag, die deze winter een lange reis langs al onze afdelingen zal maken en die op de eerst volgende BP-dag "thuis zal komen" op het Hoofdkwartier, waar zij vanaf die tijd het middelpunt van al onze openbare Gildebijeenkomsten zal zijn en tevens door haar symbolische reis, veel meer nog dan een gewone vlag, en teken zal zijn van onze heiligste padvindsters idealen.

Doodstil was het in de reusachtig blauwe kring toen Lady Baden Powell aan de middelste padvindster van het escorte de wereldvlag overhandigde en aan een van de andere meisjes de keurig gebrandschilderde doos met het oorkonde boek in handen gaf. Een handdruk en terug ging het weer naar de tribune waar onze Chief Guide de Gilde leden zou toespreken. Maar eerst.....rally!

Daar stormden ze naar voren. De vlaggedraagsters en de vele, vele blauwe padvindsters, keurig gelijk daverden nu de yells over het veld en toen sprak de Chief Guide en zij vroeg de padvindsters eert te gaan zitten. Zij sprak langzaam en duidelijk, zodat zelfs zij, die nog maar heel weinig Engels geleerd hebben op school, het vrijwel konden volgen, over deze grote gebeurtenis. Lady Baden Powell zei dat ze het zo prettig vond dat er zoveel padvindsters gekomen waren. Dit is een grote dag voor jullie, en dag die je nooit zult vergeten; uit alle plaatsen van het land zijn de meisjes gekomen om naar de Jamboree te trekken teneinde te zien, hoe de jongens uit alle landen der wereld in vriendschap zijn verenigd. Hier valt ook voor jullie veel te leren en wij zullen er goed aan doen, het voorbeeld, dat de verkenners ons hier geven, te volgen. The Chief Scout, sprak lady Baden Powell, terwijl ze wenkte naar haar man. Die naast haar zat, maar die pas wilde opstaan, toen ze hem dringend wenkte en zei: "here he is" (donderend applaus) "heeft dertig jaar geleden de Scout Movement opgericht en aan hem hebben we het eigenlijk te danken dat we vandaag hier bij elkaar zijn. Hij heeft toen het spel van Verkennen bedacht en twee jaar later riep hij de beweging voor de padvindsters in leven...." Nu sprong de Chief Scout op en vlak voor de microfoon protesteerde hij: "nee nee, dat heb ik niet gedaan, dat deden de padvindsters zelf!" Die opmerking werd met gelach en gejuich ontvangen en de Chief Guide vervolgde:

De Chief Scout in gesprek met de presidente en de secretaresse van het N.P.G. na het defilé op de Jamboree 6 Augustus 1937.

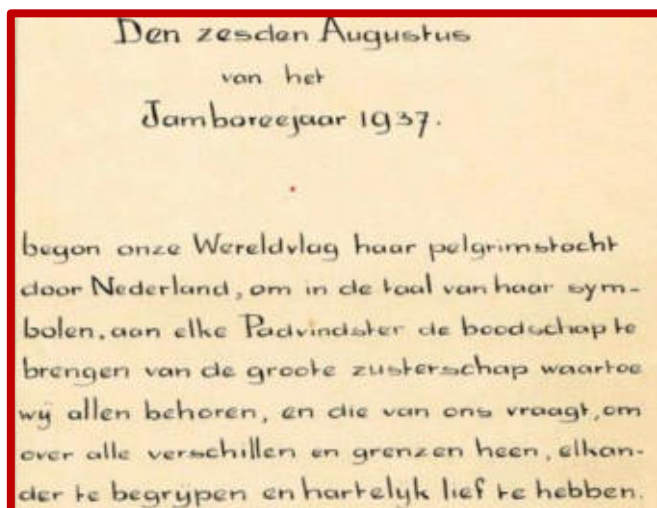
"Nu hebben jullie tenminste twee lezingen van het ontstaan van onze beweging gehoord, maar dat de beweging haar weg gevonden heeft, blijkt wel uit het grote aantal meisjes, dat zich bij ons heeft aangesloten. Er zijn nu, over de hele wereld verspreid, meer dan een miljoen girl-guides, tegenover meer dan 21/2 miljoen padvindsters. Wat een dergelijke verbroedering der jeugd van alle volken betekent, kunnen jullie hier, op deze Jamboree, leren en nogmaals: laten wij, padvindsters dit voorbeeld volgen! namens alle padvindsters van de gehele wereld groet ik jullie, Nederlandse padvindsters, en ik stel er prijs op te verklaren, at ik er trots op ben, jullie moeder te zijn... of beter: jullie grootmoeder! Ik breng jullie de groeten van alle padvindsters van de gehele wereld en ik hoop, dat jullie op de ingeslagen weg zult voortgaan. So.... Good Luck to you all, happiness be with you....!"

Daarna werd het Internationale Padvindsterslied gezongen en nadat allen waren afgemarcheerd, heeft Lady B.P. op het verzamelterrein alle groepen bezocht. Iedere leidster en vele padvindsters drukte zij de linkerhand en met ieder sprak zij een paar woorden. Het was een eindeloze

rij...Maar tenslotte kwam er toch een eind aan en ging Lady B.P. met de leden van het hoofdbestuur tee drinken en de groepen verspreiden zich over het Jamboreeterrein om de kampen te bezoeken en demonstraties bij te wonen. Kortom een geweldige belevenis dag!

De Trekkende Vlag

Onze vlag gaat ons stralen voor op het moeilijke pad, dat wij onszelf en elkaar beloofden te vinden door de oerwouden van vooroordelen en wanbegrip en geschokt vertrouwen, waar elke stap veroverd moet worden over afgronden van ras en standverschillen, slechts met geduld en wijsheid te overbruggen; en langs woestijnsporen van en verlatenheid en eenzaamheid, die tot vertwijfeling brengen en wanhoop, of ooit het doel zal worden bereikt. Wij geloven in de toekomst, want wij zijn velen en wij zijn sterk, omdat wij weten, dat ieder van ons een steentje, een schepje zal bijdragen om dat pad te banen en te effenen, opdat eenmaal de vrede in zijn volle heerlijkheid daarlangs zal binnentrekken in onze wereld en de harten van alle mensen. Moge onze trekkende vlag deze boodschap dragen door geheel Nederland en over haar grenzen.

eerste blad logboek kist

De Oorkonde

In de oorkonde werd door Lady Baden Powell een boodschap geschreven aan alle Padvindsters. Een uniek document uiteraard, handgeschreven en met haar handtekening.

Vogelenzang.

To all the Guides of Holland, who see this flag, I offer good wishes and affectionate greetings.

With this message I wish to urge that every Guide may pledge herself anew to live up to her Guide Promise, not only saying the words, but carrying it out fully in her daily life.

We are all of us friends together in the cause of good-will, right thinking and friendship — members of a sisterhood stretching far and wide across the world.

Just as this Scout Jamboree held in Vogelenzang is bringing Scouts from far distant places into friendly touch to-day, so we can also do much to make that friendship strong and firm through our own efforts in our Sisterhood, turning our sympathetic thoughts and kindly understanding

to Guides of other lands and races.

Guides of Holland, carry now this flag with pride through your beloved country during the coming months, treating it with honour and care as the symbol of our sisterhood.

I trust that, as it goes upon its way, it may encourage you, one and all, to strive and to work with happy zeal and earnest endeavour for the ideal for which it stands.

May Happiness and Success and Good-will go with you.

Olave Baden-Powell
World Chief Guide.

6th of August 1937

Voor de duidelijkheid hebben we een vertaling:

Al de padvindsters van Nederland, die deze vlag zien, bied ik mijn beste wensen en mijn hartelijke groeten aan. Met deze boodschap wens ik er op aan te dringen, dat iedere padvindster zichzelf opnieuw zal verbinden te leven overeenkomstig haar padvindstersbelofte, niet alleen door woorden, maar ook in daden. Wij allen tezamen zijn vrienden – leden van een zusterschap, die zich ver over de wereld uitstrekt.

Net zo als deze Padvindsters-Jamboree, gehouden in Vogelenzang, padvindsters van ver verwijderde plaatsen heden ten dage in vriendschappelijke aanraking brengt, zo kunnen wij eveneens veel doen om die vriendschap sterk en hecht te maken door onze eigen daden in onze zusterbeweging, door onze mede voelende gedacht, en vriendelijke begrippen te richten naar padvindsters van andere landen en rassen. Padvindsters van Nederland, draag nu deze vlag met trots door je geliefde land, gedurende de komende maanden, terwijl je haar behandelt met eer en zorg als het symbool van onze zusterschap. Ik vertrouw dat hij op zijn weg de enkeling en allen te samen mag bemoedigen, te strijden en te verwerken met voorbeeldige ijver en ernstig te trachten voor het ideaal waarvan hij het symbool is.

Nog geluk en succes en Goodwill met jullie gaan, Olave Baden – Powell, World Chief Guide, Vogelenzang 6 augustus 1937

De Afdeeling Vlissingen zal ernstig trachten
Zich het voorrecht waardig te maken, dat
zij de Werdeldvlag van de Chief-Guide
in ontvangst mocht nemen.

Vlissingen 1 September 1937.

Onze vlag trekt door Zeeland

De reis van de Wereldvlag door ons land.

1-4 Sept.	Vlissingen - Middelburg - Goor.
6-11 Sept.	Zierikzee - Bergen op Zoom - Breda.
13-18 Sept.	Tilburg - Middelburg - Maastricht.
20-25 Sept.	Geldermalsen - Tiel - Nijmegen.
27 Sept.-2 Oct.	Arnhem - Oosterbeek - Wageningen - Ede - Velp - Dieren.
4-8 Oct.	Doornik - Winterswijk - Nieuw - Hanksbergen - Enschede.
11-16 Oct.	Hangelo (G.) - Odendaal - Berne - Almelo - Goor.
18-23 Oct.	Zutphen - Deventer - Apeldoorn - (Hoenderloo).
25-31 Oct.	Harderwijk - Nunspeet - Zwolle - (Kampen).
1-6 Nov.	Ammen - Veenendaal - Winschoten.
8-13 Nov.	Delfzijl - Slachteran/Schildwoude - Groningen.
15-20 Nov.	Leeuwarden - den Helder (2).
22-27 Nov.	Alkmaar - Hoor - Zwaandam.
29 Nov.-4 Dec.	Velsen - Haarlem.
6-11 Dec.	Aalsmeer - Amsterdam.
13-18 Dec.	Buizen - Laren - Hilversum - Boven.
3-8 Jan.	Amersfoort - Zeist - Doorn - Wijk bij Duurstede.
10-15 Jan.	Bilthoven - Utrecht - Gorkum.
17-22 Jan.	Dordrecht - Hendrik Ida Ambacht - Rotterdam.
24-29 Jan.	Schiedams - Hilloersberg - Gouda.
31 Jan.-5 Febr.	Oegstgeest - Katwijk - Leiden.
7-12 Febr.	Delft - Blijwijk - Voorburg - Wassenaar.
14-19 Febr.	Den Haag.

Het was erg warm toen de padvindsters van Vlissingen zich 's-middags 1 september achter het escorte schaarden, om onze trekkende Wereldvlag op het eerste traject van haar reis te begeleiden. En wat is Middelburg dan vér! Maar ze waren welgemoed, want ze hadden immers juist samen overdacht, dat de Weg, die zich door Nederland slingert van afdeling tot afdeling en waarlangs wij met toegewijde handen onze Vlag zullen dragen, het symbool is van het Pad, dat wij willen zoeken en waarop onze Vlag vooraan gaat. En juist omdat het niet al te gemakkelijk was, konden zij immers laten zien dat zij bereid zijn te volgen, ook als daarvoor offers, grote en kleine, worden geëist. Vele vlaggen van bij de Wereldbond aangesloten landen werden meedragen, en het was dan ook een fleurig troepje, dat door de voorzitter van de afdeling Middelburg werd ontvangen bij de ingang van Torenvliet, een prachtig buiten bij Middelburg, waarvan de

Walcherense Padvindsters het park voor spel mogen gebruiken. De kabouters waren intussen met Oehoe per tam gekomen, voor korte beentjes is 7 km wel wat ver. Toen hebben de afdelingen Vlissingen en Middelburg samen "het grote geheel" opgevoerd op een plekje in het park. De kabouters kwamen aangerend tussen de bomen met de Paddenstoel en hadden zichtbaar plezier in hun kabouter rol. Het was een prachtig gezicht, al die vlaggen in het groen, en wat deden allen hun best! Toen de Oranje-vlag werd aangedragen, speelde een blokfluit de eerste strofe van het

Wilhelmus, en weldra werd de Wereldvlag aangevoerd vanachter een bosje, waar het escorte zich zolang had opgesteld. Toen het Internationale Padvindsterslied tussen de bomen had geklonken brak het ogenblik aan, waarop de vlag moest worden overgedragen. Padvindsters en kabouters weken uiteen tot een dubbele haag, en terwijl het Vlissingense escorte, De Vlag hoog geheven, het Middelburgse tegemoet trad, brachten allen de padvindstersgroet; de driekleur, de

Oranjevlag, de Groepsvlaggen, alle internationale vlaggen zegen; gedempt zonlicht viel door de bladeren; er lag een stemming van heilige ernst over het geheel. De Vlissingse meisjes gingen daarna samen op weg naar huis, en de afdeling Middelburg hield in eigen kring een korte opkomst, waarna de Vlag plechtig door Middelburg werd gedragen en begeleid naar het huis van de Vlaggedraagster. Zaterdagmiddag 4 september haalde de groep de Vlag en begeleidde het escorte naar het station te Middelburg voor de reis naar Goes. De afdeling Goes hield, bij afwezigheid van de leidster, een korte bijeenkomst onder leiding van haar Voorzitter, nadat het escorte van Middelburg de Vlag had overgedragen.

Wereldvlag ceremonie te Zierikzee.

Maandagmiddag 6 Sept. werd de wereldvlag ons overhandigd door het vlagescorte uit Goes. Tegenwoordig waren het Zierikzeesche vlagescorte, drie padvindsters als vlagescorte met onze afdelingsvlag, drie kabouters en de leidsters. De vlag werd bij de vlaggedraagster thuis gebracht. Dinsdag 7 Sept. werd met de beide vlaggen een rondgang door de stad gemaakt, waarna in het kabouterhol de internationale ceremonie gehouden werd, waarbij door de leidsters de inhoud van de oorkonde voorgelezen werd gevolgd door een korte toespraak. Woensdag 8 Sept. zal de vlag te voet buiten de stad en per auto naar Bergen op Zoom gebracht worden door het vlagescorte.

GISELO.

In het oktobernummer is de Wereldvlag al in de Achterhoek aangekomen. De afdeling Goor zal dan juist haar plechtige opkomst houden en de vlag daarna naar Zutphen brengen. Het gehele zuidelijke deel van ons land heeft dan reeds de grote dag achter de rug; zelfs in Maastricht, onze aller zuidelijkste afdeling, is onze mooie blauwe vlag met het gele klaverblad geweest. Zierikzee heeft haar naar bergen op Zoom gebracht, vandaar is zij naar Breda en Tilburg gegaan, de Eindhovenaren hebben haar in hun midden gehad en nadat zij in Maastricht geweest was, ging ze naar Geldermalsen en vandaar naar Tiel. Het Tielse escorte bracht de vlag op 24 september naar Nijmegen. 's Avonds om half acht kwamen ze daar aan. De Nijmeegse rondleidsters vormden erewacht op het station en met de vlag voorop werd toen naar het clubhuis gemarcheerd.

Squirrel, die een verslagje van de plechtigheid stuurde, schrijft:

In 't clublokaal stonden bestuursleden, leidsters, pioniersters en padvindsters in hoefijzerformatie opgesteld. Ons vlagescorte stond tegenover de open kant van de deur. Toen de vlag werd binnengedragen salueerde de groep, het Tielse escorte ging in de opening staan, terwijl de rondleidsters aan weerskanten aansloten. Wij openden met "Hoor! zegt het voort!", waarna de overdracht plaats had. Korrie Kluin las toen de oorkonde voor. Onze presidente sprak vervolgens ons toe en daarna zongen we het internationale padvindsterslied. De volgende middag kwam de vlag om drie uur te Ubbergen. Wij stonden opgesteld voor de vlaggenparade, voor deze keer waren de kabouters erbij, zoals Alora in haar inleiding zei: omdat onze kleine zusjes bij deze bijzondere opkomst niet gemist konden worden. De wereldvlag werd daarna gehesen, terwijl de afdelings- en groepsvlaggen ten groet negen. Korrie las weer een gedeelte uit de oorkonde voor en Pauze zei de Wet voor ons op. Wij sloten de vlaggenparade met het beloftelied. Vroko hield daarna in 't clubhuis een bespreking over de internationale betekenis van ons spel. Toen de vlag plechtig gestreken was, vormden we een erewacht langs het hek, waar de vlag langs trok. We fietsten daarna vlug naar de bushalte om de vlag uitgeleide te doen en bij het vertrek hieven we een drievoudig hiep-Hoy aan.

DE TREKKENDE VLAG.

A an den Oever der Schelde; een
Frische wind, die de banen ontplooft
Der Vlag, die het zijn van één
Symboliseert, verrijkt en vermooit.
Cirkelen trekt om ieder, die
Hetzelfde schoone doel vervult,
Onder wier banen ik zie
U, schoone toekomst, onthuld.
W'ontvangen U, als gast, een wijl
En wij, als laatste Zeeuwen, brengen U
Naar elders; Uw reis brengt heil
Door ons Vaderland; nu
Uw doel ons aller doel en wensch
Is, gaan onze gedachten mee
Van plaats tot plaats, van mensch tot mensch
Eendracht brengend. Onze bēe
Late géén onberoerd, die U, o Vlag,
Aanschouwt. Trek een lichtend spoor
Naar omhoog en verwelkom den dag
Dien de Mensch, als een eenheid behoort.

Ingeschreven in de Oorkonde
van de Internationale Vlag.

Overdracht naar:

09-09-1937 Bergen Op Zoom
11-09-1937 Breda
13-09-1937 Tilburg
15-09-1937 Eindhoven
18-09-1937 Maastricht
19-09-1937 Geldermalsen
22-09-1937 Tiel
24-09-1937 Arnhem
25-09-1937 Nijmegen
26-09-1937 Oosterbeek
29-09-1937 Ede-Wageningen

De vlag werd gebracht naar Arnhem, vandaar ging zij naar Oosterbeek, Wageningen, Ede, Velp en Dieren en daarna via Doetinchem, Winterswijk, Neede en Haaksbergen naar Enschede. Van diverse wereldvlag opkomsten is er een verslag ontvangen.

Oktober 1937

Overreiking der wereldvlag in Oldenzaal

Zaterdag 2 oktober zouden we de wereldvlag in ons midden ontvangen. We hadden ons in de vorm van een klaverblad opgesteld. Om half 7 kwamen de padvindsters uit Enschede met de Vlag. Na het Wilhelmus werden de Vlag, de Oorkonde en de Hoes overgereikt. De Wet en de belofte werden opgezegd en het "Hoort

zegt het Voort" gezonden, daarna was het geëindigd. We hebben toen alle de Vlag weggebracht naar het huis van de vlaggendraagster. R.L. "Violen".

De wereldvlag in Haaksbergen

Op 6 oktober mocht onze groep de Wereldvlag van afd. Neede ontvangen. Toen de bus, die het Needse vlagescorte meebrengt, aankwam, ging er een luid gejuich op. Mevr. Snijders overreikte toen met enkele toepasselijke woorden de Wereldvlag en de oorkonde aan onze groep. Met de vlag voorop marcheerden we naar ons clubhuis. Hier waren het bestuur en enkele genodigden al aanwezig. Nadat wij ons opgesteld hadden werd de Wereldvlag binnengedragen. Hevo, onze leidster, las de oorkonde voor. Het "Klaverblad", een geel lint dat van padvindsters tot padvindster liep, gaf een aardig effect, temeer daar het op blauw papier werd gelegd. Na afloop van de ceremonie waren we nog enige tijd tezamen en begaven ons toen naar het huis van de vlaggendraagster, waar de vlag bleef tot 's zaterdag, vanwaar ze over Enschede haar reis door Nederland voortzette. (door Gisela Becking, ass. R.L. Korenbloemen)

DE WERELDVLAG IN ZUTPHEN.

Zondag... 17 Oktober 1937... dé dag voor Afd. Zutphen, waarop de wereldvlag met haar boodschap komen zou. Door het vlagescorte uit Goor werd zij 's middags tegen 3 uur per trein gebracht; het Zutphen's escorte en de secretaresse van het Bestuur begroetten hen aan het station, waarna we door de stad naar ons clubhuis marcheerden. De Leidsters, Bestuursleden, Padvindsters, Kabouters en enkele gasten waren opgesteld in de vorm van een hoefijzer. De Vlag, Oorkonde en huls werden daar aan het Zutphens escorte overhandigd. We zongen het Internationale Lied, de A.-L. las de Oorkonde voor. De Leidster sprak ons nog eens over de betekenis van de Wereldvlag, waarna door één van ons de Wet werd opgezegd en we allen invielen met:

De Wet is voor ons, als een staf,
die ons steunt,
Als een lamp, die ons Pad belicht.
Haar te volgen is vreugd',
al valt het soms zwaar,
Te doen onze Padvindsters-plicht.

We herhaalden onze Belofte... ja, het is moeilijk, maar bij het aanschouwen van die Vlag met haar speciale boodschap, drong het diep tot je door: Ik moet, ik wil, ik zal, ik kan....

De Kabouters brachten hun groet aan de Vlag, de schakelspreuk werd opgezegd en we sloten met het Wilhelmus. Na in het clubhuis gezamenlijk thee gedronken te hebben, stelden we ons weer op, de groep vergezelde het escorte nog een eindje, waarna dit in een auto naar Deventer werd gebracht en aan Deventer de Vlag overhandigde.

RIEK VAN BONZEL.

02-10-1937 Doetinchem	17-10-1937 Zutphen
04-10-1937 Winterswijk	18-10-1937 Deventer
05-10-1937 Neede	20-10-1937 Apeldoorn
06-10-1937 Haaksbergen	23-10-1937 Hoenderloo
09-10-1937 Enschede en Oldenzaal	25-10-1937 Harderwijk
12-10-1937 Hengelo	26-10-1937 Nunspeet
13-10-1937 Borne	27-10-1937 Kampen
14-10-1937 Delden	29-10-1937 Zwolle
15-10-1937 Almelo	
30-10-1937 Assen	
16-10-1937 Goor	

DE „WERELDVLAG” IN DE AFD. BORNE-DELLEN.

Woensdagmiddag had de overreiking plaats van de Wereldvlag uit Hengelo aan de afdeling Borne-Delden.

Na een poos wachten kwam het escorte van Hengelo netjes aangemarcheerd. Onder eenige toepasselijke woorden had de overhandiging plaats. Daarna trokken we in optocht door ons dorp, naar het huis van de Vaandrig. Om 5 uur waren we allen op het clubhuis. Onder het zingen van het Internationaal Padv.-lied kwam het vlagge escorte binnen. Daarna werd de vlag langs alle padvindsters gedragen. Toen had de uitlegging van de vlag plaats. Vervolgens werd de boodschap van Lady Baden Powell voorgelezen.

We hebben door deze Wereldvlag bijeenkomst weer gevoeld hoe hecht de band is, die ons allen verbindt. Den volgende dag hebben we de vlag aan Almelo doorgegeven.

RIE, r.l. der Klaprozen.
FRANS, a.r.l. der Klaprozen.

De vlag in Groningen

Zondag 13 november was de Trekkende Vlag in Groningen. Bij het hijsen van de vlag zongen we : "Hooft zegt het Voort". Daarna: "Ziet, hoe wijd de grote wereld", de oorkonde werd toen voorgelezen. Hierop volgde de Wetceremonie. Mevr. Mispelblom heeft in aansluiting hierop iets verteld over de betekenis van de Trekkende Vlag. Onder het zingen van het Wilhelmus werd de vlag gebroken en de plechtige bijeenkomst, waarvan we allen zeer onder de indruk waren, gesloten. De Vlag met escorte werd uitgeleide gedaan door een erewacht van padvindsters en kabouters met hun vlaggen, en met een lange stoet achter de Vlag aan brachten we haar naar het huis van een van de padvindsters. Maandagmiddag is ze naar Leeuwarden vertrokken. TINEKE TONKENS.

DELFTZIJL.

Alle Delftzijsche padvindsters en ook het afdeelsbestuur verzamelden zich des avonds in het troeplokaal te Farmsum, waar de plechtige overdracht zou plaats vinden.

Tegen half acht arriveerde het Winschoter Vlagge-escorte, bestaande uit drie Padvindsters, vergezeld van de afdeelspresidentie, mevrouw Phaff-Groeneveld, en de leidster per auto bij Eemskanaalbrug 15. Hier formeerde zich de kleine stoet en onder het felle licht van de auto-lampen ging het te voet naar het dichtbij gelegen troeplokaal, waar de Delftzijsche Padvindsters voor het hek een eerewacht gevormd hadden.

Hier had de overdracht plaats en onder het zingen van het „Hooft, zegt het Voort“ werd de vlag het troeplokaal binnengedragen.

De Padvindsters stelden zich in een groote kring op en van hand tot hand werd de vlag doorgegeven om tenslotte weer te komen bij het escorte, dat op een kleine verhooging had plaats genomen. Er werd vervolgens een eenvoudige ceremonie uitgevoerd, waarna gezamenlijk het Internationale Padvindsterslied werd gezongen.

De afdeelspresidentie, mevrouw Barends-Jensema, sprak hierna de Padvindsters toe en las uit de fraaie oorkonde, welke de vlag vergezelt en waarin elke afdeeling iets schrijft, de boodschap van de Chief Guide, Lady Baden Powell voor. Er werden hierna eenige toepasselijke liederen gezongen, terwijl een der meisjes de P.V.-wet opzette.

Met de schakelspreuk werd deze bijzondere opkomst besloten.

Het plan was den volgenden morgen vroeg bij het troeplokaal een korte vlaggeparade te houden, doch het slechte weer liet dit niet toe.

Des middags werd de Vlag door het Delftzijsche escorte, vergezeld van de assistent-leidster, per trein naar de afdeeling „Slochteren“ overgebracht, waarbij de geheele afdeeling hen uitgeleide deed.

* * *

03-11-1937 Veendam	06-11-1937 Winschoten
09-11-1937 Delfzijl	11-11-1937 Groningen
15-11-1937 Leeuwarden	20-11-1937 Den Helder
21-11-1937 Alkmaar	24-11-1937 Hoorn en Enkhuizen
27-11-1937 Zaanstreek	28-11-1937 Velsen en Omstreken

we eindigden met het padvindsterslied, "Ik koos als weg door 't leven" en Schakelspreuk. Toen werd afgemarcheerd en op veler verzoek met de vlag gedefileerd langs onze Blauwe Vogel Ans, die erg verrast was, en de oorkonde, die onze leidster haar met de oorkondedraagster liet zien, erg mooi vond. Daarna trokken we naar het huis van Truus, de vaandeldraagster, waar iedereen de oorkonde nog een keer mocht bekijken. Om 5 uur gingen we allen naar huis met de herinnering aan twee onvergetelijke "vlaggendagen". Zondagavond is de Int. Vlag door ons vlagescorte, dat met Avef naar Alkmaar was gereisd, overgedragen aan de Afd. Alkmaar, waarde Hielderschen de gehele Int. Vlagopkomst meemaakten. ALLE INKA'S.

VEENDAM.

Woensdagavond tegen zes uur stonden we in een cirkel opgesteld: bestuur, padvindsters en kabouters, vóór het kabouterhol. Vier kabouterijtjes verlichtten de ruimte met fakkels.

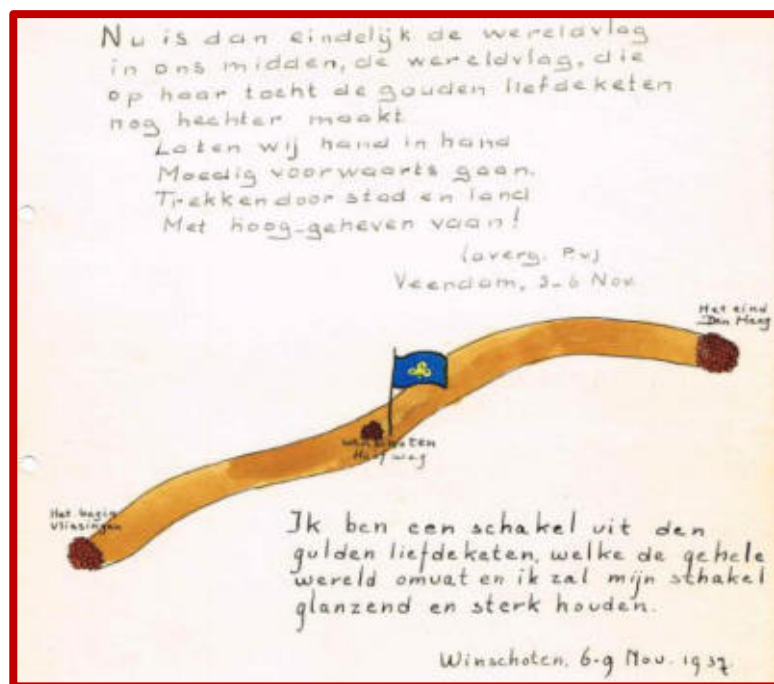
De Wereldvlag was in aantocht!

Even na zes uur kwam het vlagescorte van Assen aange-marcheerd, de wapperende vlag in het midden. Ze gingen in de kring staan en het Veendammer escorte nam de vlag over. Een van onze bestuursleden, Mevr. Braam, vertelde ons nog eens, wat het toch eigenlijk beteekent de wereldvlag in je midden te hebben. De wereldvlag, het symbool van ons streven: vrede en vriendschap.

Daarna las onze leidster de boodschap van Lady Baden Powell voor en wij voelden met haar, wat ze zei. Het is alsof deze vlag telkens als ze weer een volgende afdeeling heeft bereikt, een schakel in de gouden keten sterker maakt.

De kabouters deden nu de kringgroet voor de vlag, de p.v.'s vormden het klaverblad en zeiden samen de wet op. We zongen het Internationale padvindsterslied en nog wat andere liedjes en sloten met de schakelspreuk. En we namen ons voor om nog ernstiger te trachten goede padvindsters te zijn.

Zaterdagmiddag daarna brachten we met de heele groep de vlag naar Winschoten.

Van Leeuwarden naar Den Helder

Zaterdag 20 november werd de Vlag door de afd. Leeuwarden tot de vlotbrug de Kooy gebracht en overgedragen aan de Afd. den Helder. Bij de kom der gemeenten werd de vlag ontvangen door alle kabouters, padvindsters en pioniers. Na een mars door de stad langs de Afd. bestuursleden en onze D.C. werd de vlag met de oorkonde naar het huis van de vaandeldraagster gebracht. Zondag 21 November hadden we een speciale opkomst. Om 2 uur verzamelden we op het Koningsplein vanwaar we met "vliegende vaandels en wapperende ronde vlaggen" de vlag weer gingen halen bij de vaandeldraagster. Begunstigd door prachtig zonnig weer liepen we, al zingend, naar het troephuis van de N.P.V. (meer ruimte) Daar waren aanwezig het afdelingsbestuur, de DC, veel ouders, pioniers, kabouters met hun leidsters en de phoenixen. Na de opening met "Hooft zegt het Voort" en een korte inleiding van de DC voerden de padvindsters de internationale Vlagceremonie op die rustig en vlot verliep. Nadat het int. Padvindsterslied was gezongen, kwam het Hieldersche vlag escorte binnen met de trekkende vlag. Daarna kregen de ouders gelegenheid de oorkonde te bezichtigen, waarna de groep afmarcheerde naar het N.P.G. troephuis. Hier aangekomen, werden de kabouters en padvindsters in hoefijzerformatie opgesteld rond de vlaggenpaal op 't terrein bij 't troephuis, "Hooft zegt het voort, gezongen", onze eigen int. Vlag gehesen, waarna de Trekkende Vlag in de intieme kring van p.v. werd binnen gedragen. Hierna las Avef de boodschap van lady B.P. voor, waarna

Van Alkmaar naar Hoorn en Enkhuizen en vervolgens naar Zaandam.

's Woensdags ging afd. Hoorn in een autobus naar Enkhuizen om hier de nieuwe afd. te installeren. Hoorn genoot de eer in tegenwoordigheid van Veedim de Wereldvlag van Alkmaar te ontvangen. De boodschap van Lady Baden Powell werd voorgelezen. Alle Padvindsters en kabouters brachten één voor één de vlag het saluut. 's Zaterdags om half één stelde de groep zich op voor het huis van de vlaggendraagster en maakten we een ererondje langs den burgemeester. Daarna ging het over het grote Noord, Klein Noord en Noorder veemarkt naar het station. Hier hield het vlagescorte halt en liepen de P.V.-sters en kabouters naar de ingang door om een haag te vormen en om nog een laatste saluut aan de Wereldvlag te brengen. In Zaandam werden we door drie Pioniers afgehaald. Toen we in het clubhuis van afd. Zaandam aankwamen reikten we de vlag over aan het vlagescorte. Ook in Zaandam werd de boodschap van Lady Baden Powell voorgelezen door de leidster. Hierna ging het "huis toe". Wee hadden de vlag veilig en wel aan Zaandam overhandigd. TINEKE PENNING. R.I. Jasmijnen

December 1937

01-12-1937 Haarlem
06-12-1937 Aalsmeer
08-12-1937 Amsterdam
13-12-1937 Bussum
15-12-1937 Laren – Blaricum
17-12-1937 Hilversum
18-12-1937 Baarn

Van Haarlem naar Aalsmeer

maandag 6 december kwam de Wereldvlag in Aalsmeer. Om 5 uur ontvingen we het vlagescorte, dat met de bus uit Haarlem gekomen was. Het bestuur en de padvindsters stonden allen in afwachting in een hoefijzervorm opgesteld. Toen werd de vlag binnen gedragen en overgereikt aan ons vlagescorte, en de wachtleidster van de senioren las de oorkonde voor. We zongen het beloftelied en voerden nu de ceremonie op. Het was een plechtig ogenblik. Daarna hebben we het internationale P.V. lied gezongen, waarna we nog een poosje in ons troephuis gezellig bij elkaar zaten. Om 6 uur hebben we de Haarlemmers uitgeleide gedaan. Woensdag 8 dec. heeft ons vlagescorte de vlag naar Amsterdam gebracht. LENI, GEERTJE

Wereldvlag in Amsterdam, door naar Bussum

8 december stonden we 's-Middag aan het Haarlemmermeerstation en wachtten daar het vlagescorte van Aalsmeer op. We trokken gezamenlijk naar het clubhuis en werden daar opgewacht door het Bestuur en een aantal P.V.'s. Hier volgde de overdracht van de vlag. Zondag 12 december was de vlag opkomst, waarbij tot onze vreugde ook Jot vertegenwoordigd was. Door het grote aantal P.V.'s konden we niet in onze zaal en moest de opkomst in de tuin worden gehouden.

Een klein repetitie die eraan voorafging, werd onderbroken door een flinke natte sneeuwbus. Daar we onze gasten niet al te lang konden laten wachten, werd er besloten toch maar weer de tuin in te gaan. De bui was iets gezakt, en vol goede moed begonnen we met de opstelling van de ceremonie. Bij het plechtigste gedeelte was het werkelijk even helemaal droog. Vriero, onze president, hield een toespraak over den vrede, legde de betekenis van de vlag uit en las de oorkonde voor. Na het zingen van het internationale P.V.'s lied marcheerde we af en trokken naar binnen, waar de warmte en heerlijke thee ons wachtte. Nu brachten we de vlag nog naar Bussum, waar we aan het station opgewacht werden door de hele afdeling. In het clubhuis droegen we de vlag over, en maakten daar de hele vlagopkomst mee.

JET HOFFMANN, DORA DONKER, ANNY CREVECOEUR

Laren-Blaricum

Woensdag 15 december zoude wereldvlag dan eindelijk bij ons komen. om 3 uur kwam 't Bussemse escorte aan. Wij stonden allemaal opgesteld in hoefijzervorm, de kabouters vooraan. Toen werd de vlag aan drie pioniers overhandigd waarna de oorkonde werd voorgelezen door de leidster van de "bergstichting". Zij vertelde ons toen nog de diepere betekenis van de vlag. Daarna zonden we het internationale lied en besloten deze plechtigheid met de schakelspreuk. Toen stelden we ons op om de wereldvlag aan de zieke P.V.'s in et sanatorium "Julianaoord" te laten zien. Daar werd nog eens de oorkonde voorgelezen en eindigden we met het "Hooft zegt het voort". Vrijdagavond gingen wij mee als escorte om de wereldvlag naar Hilversum te brengen, waar we werden opgewacht door de R.L.'s met hun assistenten. E. MEIJER, R.L. E. VERWEIJ, A.R.L., Kamperfoelie.

BETER LAAT DAN NOOIT !

Op 4 Januari 1938 ontvingen wij van een Tilburgsche Margariet een verslag van de ontvangst der Wereldvlag op.... Maandag 13 September 1937. We hebben nog eens extra naar het stempel op de postzegel gekeken, maar nee — het lag werkelijk niet aan de post dat dit stuk zò laat was.

Amersfoort

3 Januari 1938 was de grote dag voor de afdeling Amersfoort: de wereldvlag kwam! Om 9.15 waren we op het Borneo-plein bij elkaar gekomen. We liepen naar het Clubhuis waar het corvee alles netjes in orde had gemaakt. De Afdelingsvlag werd gehesen waarna wij naar binnen gingen en de ceremonie van de Wereldvlag werd opgevoerd. Deze verliep prachtig. Daarna deelde Avar mede dat de Wereldvlag in aantocht was. De padvindsters stelden zich op aan beide kanten van de deur, terwijl het wereldvlag escorte zich opstelde tegenover het Bestuur. Daarna arriveerde de afdeling Baarn en overhandigde de vlag aan Avar. Avar sprak enige woorden tot ons en reikte de vlag daarna over aan het Amersfoortse vlagescorte.

03-01-1938 Amersfoort	05-01-1938 Zeist
06-01-1938 Doorn	08-01-1938 Wijk bij Duurstede
09-01-1938 Bilthoven	15-01-1938 Gorinchem
17-01-1938 Dordrecht en Hendrik Ido Ambacht	
22-01-1938 Rotterdam	23-01-1938 Hillegersberg
29-01-1938 Gouda	30-01-1938 Oegstgeest

Amersfoort geeft vlag over aan Zeist

De Oorkonde werd voorgelezen, waarna de afdeling deze mocht bekijken. Vervolgens vertrok het Baarnse vlagescorte.

Al zingende werd de vlag naar het huis van Avar gebracht. Onmiddellijk hierna vertrok het reserve escorte, terwijl het eigenlijke escorte bleef eten bij Avar. Na daar een uur vertoefd te hebben vertrokken wij met een auto en haalden we het reserve escorte te Soesterberg in, alwaar wij de vlag kregen. Zo liepen we naar de Gerofabrieken waar de afdeling Zeist ons afhaalde. De vlag reikten we over aan het Zeister escorte, stelden ons op achter de Zeistergroep en zo defileerden we langs de Burgemeester van Zeist en diens vrouw. Toen we langs het Gemeentehuis gingen werden wij opgewacht. Na het Gemeentehuis te zijn gepasseerd liepen we naar Mevr. Modderman die de vlag in bewaring nam.

HETTY BLUEMINK, R.L. VIOLIN. MIEP VAN BALK, Klapprozen

Van Zeist naar Doorn.

Op 3 Januari 1938 des namiddag werd onze Wereldvlag, trekkende door Nederland, te Zeist, aan den kom van het dorp overhandigd door de Afd. Amersfoort. Begunstigd door prachtig weer, de zon scheen helder over een met sneeuw bedekt landschap, was het Amersfoortse escorte geheel komen lopen. Onze P.V.'s stonden in twee rijen opgesteld en onder het salueren der meisjes schreed het Amersfoortse vlagescorte tussen haar door tot aan het Zeister escorte, alwaar de vlag werd overhandigd. Dadelijk daarop werd de vlag in optocht langs den Burgemeester gedragen, die met Mevrouw op de stoep van hun huis stond om de Vlag te groeten. Vandaar langs het Stadhuis, de Kabouters hadden zich onderweg aangesloten, naar het huis van de voorzitter, waar de Vlag bewaard zou worden. Op 4 Jan., des avonds 7 uur, grote opkomst met alle P.V. groepen, Kabouters en Blauwe Vogel groepen. In het lokaal van de B.V.-P.V.'s stonden ze in klaverblad vorm opgesteld, de kabouters vormden de sterren en de naald. De ceremonie bestond uit het zingen van het Internationale lied, onder het binnenkomen van de vlag, voorlezen der oorkonde, groepsgewijs hernieuwen van de belofte, besloten door het zingen van "Ik koos als weg door 't leven". Hierna las de leidster van Groep II een stukje voor uit het Livre de Léopard, dat handelde over "Wees Bereid" en hierna werden de groepsvlaggen in een kring 'tegenover de Wereldvlag opgesteld. Het klaverblad sloot zich toen in kringvorm om de vlaggen heen en de ceremonie werd met de schakelspreuk besloten. De volgende morgen werd de Vlag onder slecht weer, per trein naar Doorn gebracht, waar zij ten huize der presidente werd overgedragen.

Maandag 17 Januari kwam de Wereldvlag te Dordrecht. Ruim half zes stoomde de trein uit Gorinchem het station binnen. Vlug stapte het Gorinchems vlagescorte uit. Groep 1 en 2 stonden keurig in hoefijzer vorm opgesteld op het perron. We zongen eerst het eerste vers van het internationale P.V.-lied, waarna het vlagescorte de vlag overreikte. Toen zongen we nog het laatste couplet. Daarna werd vlug opgesteld en met de mooie vlag voorop, onder het zingen van "Hoort zegt het Voort" gemarcheerd naar het huis van de Vlaggedraagster. Zaterdagmiddag haalde wij gezamenlijk met groep 1 en de afdeling Hendrik-Ido-Ambacht de vlag weer af. Er werd naar het clubhuis van Groep 1 gemarcheerd. Ook de Kabouters waren aanwezig. Ons werd toen de boodschap van Lady Baden Powell voorgelezen, het was een mooie boodschap, die ons allen één doet gevoelen. Groep 2 voerde toen een stukje "Stilte" op, wat zeer in de smaak viel. Hendrik-Ido-Ambacht deed een Wet ceremonie en Groep 1 een Landceremonie. Het vlagescorte bracht 's-avonds om half zes de vlag naar Rotterdam.

FIEINNI WEGMAN, arl. der Madelieven, Gr. II, Dordrecht.

Ook wij ontvingen II, de Torenvalken.
Wij liepen over een van de groene dijken.
Van 's Hollands waterland om II, vlag, te bereiken.
Toen we II ontvingen als 'n wapperend symbool van
de Vree.
Voerden we II vol blijdschap mee.
Driedagen zijt ge in ons midden geweest.
Drie dagen verhoogde ge onze padvindsters,
geest.
O. Vlag, gij liet bij ons achter een lichtend
spoor.
O. geef deze blijdschap nog veel verder door!

Zaterdag, 22 Januari, genoot de afdeling Rotterdam de eer de wereldvlag van Dordrecht te ontvangen. Ongeveer 6 uur werd het vlagescorte van Dordrecht door het Rotterdamse afgehaald. Hierbij was ook de D.C. van Dordrecht aanwezig. Gezamenlijk gingen we naar het Willemsplein, waar de kabouters, padvindsters en pioniers ons opwachtten. De Holland Amerika Lijn had voor deze ontvangst de kantine ter beschikking gesteld en een veer van de gemeente zorgde voor een veilige overtocht. Toen de veerboot de Java passeerde, brachten de padvindsters het schip haar groet. Deze werd door de matrozen hartelijk ontvangen. In de kantine verwelkomde Mevrouw L. G. M. Maillet-te de Buy Weniger-Hulsebos het vlagescorte Dordrecht.

Zaterdag 29 Januari werd door drie Hillegersbergse padvindsters de wereldvlag naar Gouda gebracht. De vlag werd voor het clubhuis overgereikt, waarna bij een kort kampvuur Els de oorkonde voorlas. 's Avonds om half acht opende de presidente de bijeenkomst waarna de p.v.- en kabouterwet werden opgezegd. De avond werd gevuld met allerlei ceremoniën, ronde en wacht prestaties en kabouterliedjes., Aan het begin werd de vlag door een escorte van drie binnengebracht; aan het einde werd na de internationale ceremonie de vlag weggedragen. De volgende morgen om half negen vertrok het eerste escorte van vijf p.v.'s naar Boskoop, waar de vlag door het tweede e de vlag overnam en hem op de grens van Oegstgeest aan di gebracht op z'n lange reis. BIE en HETTY.

Op 23 Januari kwam de Wereldvlag in Hillegersberg. In een plechtige bijeenkomst werd zij ontvangen. Onze presidentie herinnerde ons aan onze padvindstersbelofte en deed ons voelen dat wij allen een, al is het nog zo'n kleine, schokel zijn in den keken van padvindsters over de geheele wereld. Hierna werd de Vlag door het vlagescorte van Rotterdam aan ons overgedragen, waarop de padvindsters de wereldceremonie deden. Daarna zongen wij allen het internationale padvindsterslied. Door allen begeleid bracht het vlagescorte de Wereldvlag naar het huis van de afdeellingsvlaggedraagster, waar zij een ereplaats kreeg, totdat wij haar weer aan Gouda zouden overdragen.

Onze wensch is :
 "O, Vlag, jü stralende Vlag;
 Dat je oltjêd môr hooger wappren mæg!"

betekenis van de wereldvlag vertelde. Onder 't zingen van het Internationale P.V.-lied, werd de vlag doorgegeven en brachten de kabouters hen groet. Hierna was de plechtigheid afgelopen.

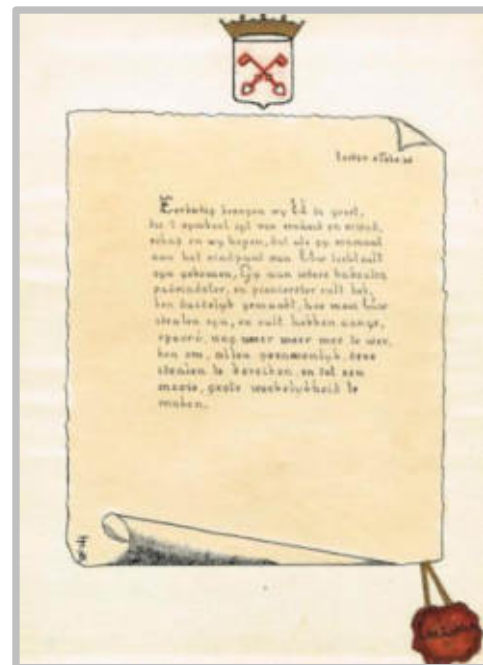
BRITTENBURG GROEP.

02-02-1938 Katwijk aan Zee	03-02-1938 Delft
04-02-1938 Leiden	09-02-1938 Rijswijk
11-02-1938 Voorburg	12-02-1938 Wassenaar
19-02-1938 's-Gravenhage	

Vrijdag 4 Februari haalde onze groep de Wereldvlag, die door Katwijk gebracht werd, 's avonds van 't Stationsplein af en bracht haar naar 't huis van onze Vaandeldraagster. Zaterdagmiddags werd de vlag naar ons clubhuis gebracht. We voerden de vlaggenceremonie uit en onze secretaresse, las de Oorkonde voor, waarna een padvindster de betekenis van de. Wereldvlag uitlegde. Met zang besloten we deze speciale opkomst. PIT,rl.Meidoorn

Katwijk aan zee

Woensdag 2 Febr. werd de wereldvlag door het vlagescorte uit Oegstgeest gebracht. We marcheerden gezamenlijk naar 't clubhuis, waar werd geopend en het „Hooft zegt het voort" gezongen. Toen werd de vlag aan ons overgedragen. Onze presidente las de oorkonde voor, waarna mevr. Bottema iets over de

Rijswijk

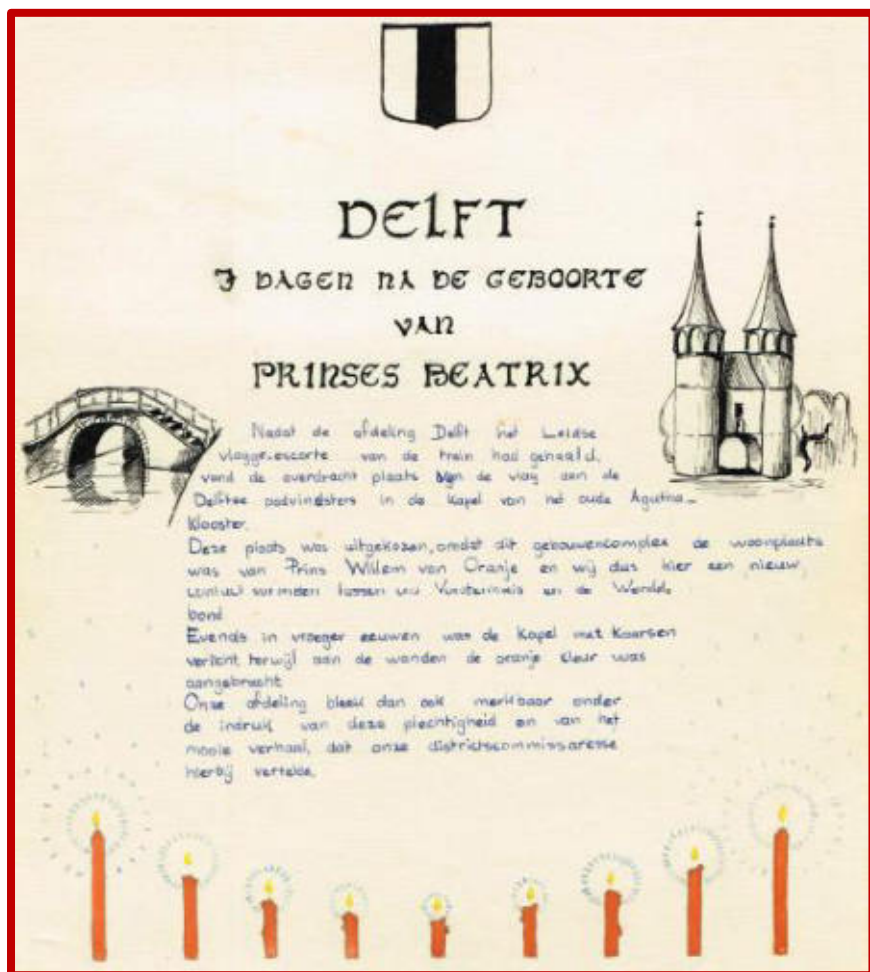
Woensdag 9 Februari werd de wereldvlag ons overhandigd door het vlagescorte uit Delft. We stelden ons eerst op in een hoefijzer. Daarna werd de wereldvlag binnen gedragen. We zongen het Internationale Padvindsterslied. Hierna werden de vlag en de oorkonde overhandigd. De oorkonde werd voorgelezen en Mevrouw van Wijk vertelde ons wat het eigenlijk betekent, de wereldvlag in je midden te hebben. Het kampvuur werd nu aangestoken en de kabouters zongen een liedje.

Wij gingen nu ook om het kampvuur zitten zingen. We eindigden met de Schakelspreuk. ATTIE JANSEN, Klaprozen. GERRIE MAASBOMMEL, Goudsbloemen.

Wassenaar

Zaterdag 12 Februari is de Trekkende Vlag bij de afdeling Wassenaar aangekomen. Om twee uur werd hij door alle groepen aan het station Viaduct opgewacht, vanwaar hij gebracht werd naar het Kasteel Oud-Wassenaar.

De Presidente van de afdeling Wassenaar, Mevrouw Hartog-Cats, sprak over het doel van de trekkende vlag, en las daarna de oorkonde voor. Voorburg gaf, na eerst een paar woorden, gezegd te hebben, de vlag aan Wassenaar over. Hierna volgde een Wereldvlagceremonie, van de padvindsters en een Wereldceremonie van de kabouters. Het Wilhelmus werd gezongen en natuurlijk ook het internationale P.V.-lied, we eindigden, met de schakelspreuk. ALMEVRO

Rondom De Wereldvlag – einde ronde door Nederland

Nu zijn we dan aan het einde van de trek van onze Wereldvlag door Nederland en als wij nu allen nog eens langs de weg terugdenken, over alle 76 afdelingen binnen de landsgrenzen, als wij nu weer beter begrijpen hoe mooi en hoe goed we het samen hebben, en het in de toekomst steeds mooier en beter zullen hebben naarmate meer zusjes over de gehele wereld met ons naar de Belofte willen leven, dan komen we weer uit bij die prachtige, zonnige dag in Augustus, toen onze Wereldvlag door Lady Baden Powell het veld werd opgedragen en onze kring zich om haar en haar stralende hartelijkheid sloot, met een warm gevoel van saamhorigheid en blijdschap.

Dit, en alle dingen die we in eigen kring werkelijk beleefden en toch moeilijk onder woorden kunnen brengen, omdat elke uitleg bij de ondervinding ver achterblijft, hebben aan onze Wereldvlag en haar symbolen van internationale zusterschap en echt padvindstersleven een diepere inhoud gegeven.

Natuurlijk zouden jullie allemaal graag naar Den Haag komen om het eindfeest mee te vieren, maar daar dit praktisch niet mogelijk is, zullen we hopen dat uit alle afdelingen afgevaardigden met de afdelingsvlaggen komen om deel te nemen aan de plechtige eindceremonie, waarna de Vlag tijdelijk naar het Hoofdbestuur wordt gebracht. Tijdelijk.... maar daar zal Veedim Zaterdag wel van vertellen!

Tenslotte: afgevaardigden, raadpleeg vooral het Programma, dat aan de afdelingsbesturen is toegezonden, over tijd van aankomst in Den Haag, over hulp aan de beide stations, maar onthoud ook het adres Laan Copes van Cattenburch 65 en de buslijnen R. en K. en de Blauwe train. Denk aan alles wat meegenomen moet worden, vooral ook de afdelingsvlag, met draagband. Kijk in het spoorboekje na, hoe laat jullie Zondag na 12 uur uit Den Haag moet vertrekken; de gastvrouwen zorgen voor een middagboterham, als jullie niet meer mee naar haar huis kunt gaan met het oog op de vertrektijd.

De Trekkende Vlag komt thuis

Op 19 Februari is de Trekkende Vlag „thuis" gekomen. 's Middags om 2 uur bracht de Afd. Wassenaar de Vlag naar Den Haag, waar zij met een speciale fakkel-ceremonie plechtig aan deze Afd. werd overgedragen. Hierna ontvingen 90 Haagsche gastvrouwen de afgevaardigden van alle afdelingen om tenslotte met hen naar het Vrijz. Christ. Lyceum te marcheren, waar de Trekkende Vlag aan het Hoofdbestuur overhandigd zou worden. In de Aula van het Vrijz. Christ. Lyceum stonden om even over half zes de afgevaardigde padvindsters. van 83 afdelingen in carré-vorm opgesteld. Zij stonden in dubbele rijen, de buitenste rij droeg de afdelingsvlaggen. Om het carré heen, tegen de muur, stonden padvindsters in de klederdrachten van landen die bij de wereldbond zijn aangesloten, met de vlaggen van de naties die zij vertegenwoordigen. Op het podium namen de genodigden, waaronder twee oprichtsters van het N.P.G., de D.C.'s en de vertegenwoordigers van de N.P.V., plaats. Op de galerij zaten 92 gastvrouwen padvindsters uit Den Haag. Ons erelid Mevr. Wynaendts Francken-Dyserinck (Waf) had een bloemstuk gestuurd. Om kwart voor zes kwam het Hoofdbestuur binnen en zongen allen met elkaar: „Hoort, zegt het voort". Daarna speelde het orgel: „Ik breng eerbiediglijk mijn hulde, aan U, mijn fiere vlag".

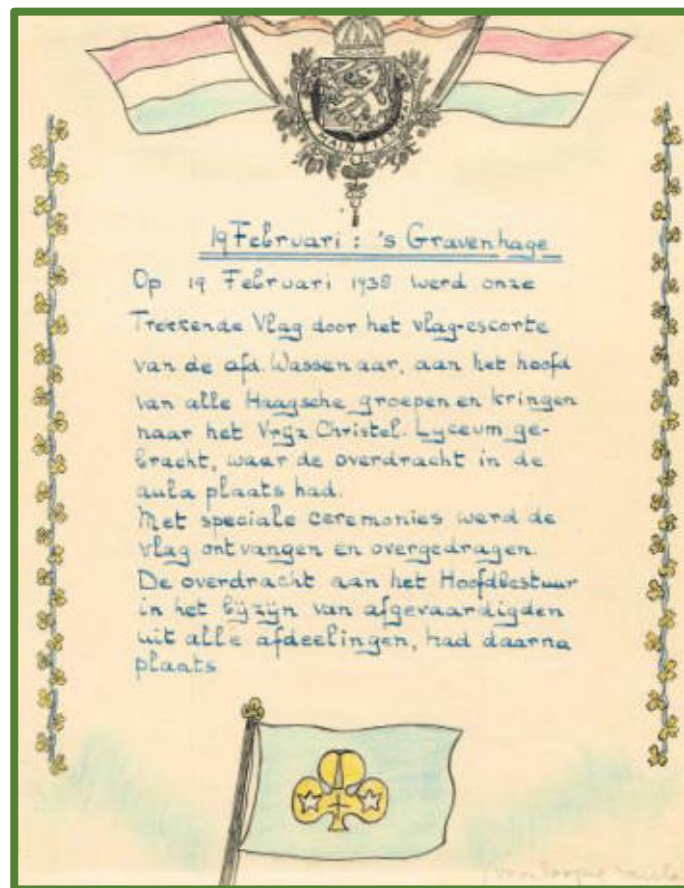
padvindsters die er op de wereld zijn bij elkaar komen en aan elkaar denken. Op jullie rust de taak om in je eigen eenvoudige woorden de boodschap door te geven die je hier mee krijgt: wees Verdraagzaam en heb vertrouwen. Wees verdraagzaam in je afdeling, in je groep, denk jezelf niet beter dan een ander achter eigen opgetrokken muren van geloof en stand. Hebt eerbied voor, elke uiting van godsdienst. Kijk naar datgene wat ons bindt, niet naar wat verdeelt, en help zo mee bouwen aan de vrede die uiteindelijk komen moet. Na deze toespraak van Veedim die op allen diepe indruk maakte, volgde het tweede couplet van het Internationale Padvindsterslied. Daarna trad de heer van Leeuwen, als plaatsvervanger van de Hoofdverkenner, de heer Oosterlee, naar voren en bracht de broederlijke gevoelens van de N.P.V. voor de zustervereniging over. Hij verheugde zich over het toenemend contact tussen de beide verenigingen en verwachtte daarvan nog veel goeds voor de toekomst.

Hierna nam Veedim opnieuw het woord om te vertellen dat de vlag door een estafette naar het Hoofdkwartier gebracht zou worden, waar ze voorlopig zou worden geplaatst in de Hoofdbestuurskamer. Lang zal de vlag daar echter niet blijven. Uit West-Indië is het verzoek gekomen om ook daar de Trekkende Vlag te mogen ontvangen en op 4 Maart zal een padvindster uit Curaçao haar meenemen. Daarna komt de vlag weer naar Nederland en dan zal zij meegaan naar Oost-Indië, met een leidster uit Batavia, die ook in de Aula aanwezig was. Tenslotte verzocht Veedim allen te willen zingen het lied waarmee de vlag overal waar zich Nederlanders bevinden, zal worden verwelkomd: het Wilhelmus.

Het escorte met de Trekkende Vlag kwam binnen onder het zingen van het eerste couplet van het Internationale Padvindsters-lied, en gaf de vlag over aan de afdeling die deze op 6 Augustus had ontvangen uit de handen van Lady Baden Powell, Vlissingen. Daarna ging de vlag van hand tot hand, van afdeling tot afdeling. Cap riep de namen af. De afdelingsvlaggen zakten groetend, het was een symbolische herhaling van de tocht van de Wereldvlag door ons land, tussen 6 Augustus 1937 en 19 Februari 1938. Aan het einde van het carré nam het wereldvlag-escorte de vlag weer in ontvangst, en liep onder diepe stilte langs de buitenlandse vlaggen, achter het carré om, en stelde zich toen op midden in de zaal, voor het Hoofdbestuur. Hero, Jot en Akeo traden uit en namen de vlag in ontvangst. Hero droeg haar, Akeo droeg de doos met de oorkonde en de bladen papier waarop alle afdelingen verslag hebben gedaan van hun eigen plaatselijke ceremonie.

Hero, Jot en Akeo traden terug, Veedim kwam naar voren, groette de vlag, en sprak daarna allen toe. Zij memoreerde de tocht die de vlag al had afgelegd, hoe ze is geweest in alle streken van ons land, door regen en zonneschijn verder gedragen van hand tot hand, om overal aan onze grote zusterschap de boodschap te brengen: elkaar lief te hebben over alle grenzen en verschillen heen. Overal werd de vlag met plechtige ceremonieën ingehaald en verder gebracht.

In Oegstgeest mocht zij mee in de feestelijke optocht ter ere van de geboorte van Prinses Beatrix. Nu is de vlag thuis. Tot de afgevaardigden uit de afdelingen zei Veedim: Op -2 Februari zullen de bijna 14 miljoen

Het H.B. verliet nu met de wereldvlag de zaal, de afdelingsvlaggen sloten er zich achter aan. De eerste deelnemers aan de estafette namen de vlag over. Begeleid door de motorpolitie liepen ze naar de plaats waar weer drie P.V.'s hen opwachtten, deze namen de vlag in ontvangst, de eerste drie sloten zich aan, en het zestal ging op weg naar de volgende wisselplaats. Zo kwamen na een half uur alle deelnemers aan de estafette in de Billitonstraat aan, waar intussen ook het H.B. was aangekomen om de vlag op te wachten. Vlag en oorkonde werden in ontvangst genomen, de vlag werd in een standaard langs de wand bevestigd en daarna defileerden alle deelnemers aan de estafette door de Hoofdbestuurkamer nog eenmaal langs de thuis gekomen Trekkende Vlag.

Intussen was er in de Aula hard gewerkt. Alles stond gereed voor den gemeenschappelijke maaltijd. De gastvrouwen hadden voor ieder een naamkaartje gemaakt, met het wapen van hun woonplaats er op. Op de grond zaten alle afgevaardigden met hun gastvrouwen, vóór het podium aan een lange tafel het H.B. met hun gasten, aan de overkant ook aan een lange tafel de D.C.'s. We smulden van groentesoep, saucijzenbroodjes, krentenbollen, koek en sinaasappels. Veedim verzocht drie Hiep Hoi's voor de beide aanwezige oprichtsters, „Ma" van den Berg en Mevrouw Hammes, die beide met enkele woorden bedankten. We zongen: a la pêche, ter ere van Mademoiselle Lafont, het hoofd der Franse Blauwe Vogels, die onmiddellijk opstond en ging dirigeren. Daarna sprak Mlle Lafont nog even, Veedim riep „Vive la France!" en onze Franse gast zei keurig: „dank u wel". De D.C.'s werden toegezongen door het H.B. met „1-2-3 wij danken u", waarop ze even later antwoordden met een prachtige Yell: H.B., H.B., H.B., daar werken we prettig mee, Hi, Ha, Ho, dat blijft altijd zo.

Toen de maaltijd afgelopen was volgde het kampvuur. Een groot klaverblad met aangestoken kaarsen stond in het midden, en er om heen stonden (niet brandend) 85 kandelaars. Acht padvindsters zegden een Hollandsche kampvuurceremonie op, allen zongen daarna: Hoor je 't zingen van het vuur, Padvindster ben je, Mon Chalet en het Chaletlied. Daarna voerde de Kravogroep een eigengemaakt stuk op. Een heraut kondigde de verjaardag van de Chiefs aan en wij zagen achtereenvolgens de feestvreugde in Schotland, Polen en Tirol. Tot slot kwamen er P.V.'s uit tien verschillende landen en ontstaken hun kaars aan het kampvuur. Het stuk had veel succes en werd gevolgd door het zingen van het Bomenlied.

Veedim las nog een boodschap voor die Lady Baden Powell speciaal voor deze bijeenkomst gestuurd had. Door tijdgebrek moest helaas het verhaal dat op het programma stond achterwege blijven.

Nu kwam Jot naar voren. Zij reikte aan alle afgevaardigden een door de Mussen (jonge Haagsche werklozen) gemaakte kandelaar uit en verzocht hun om ieder jaar op 22 Februari in hun afdeling het kampvuur hiermee te willen ontsteken. Bij de kandelaar was gevoegd de boodschap die wij bij de Denkdag-viering in iedere afdeling gehoord hebben:

„Wij allen willen ernstig trachten ons leven te richten naar de leid sterren van onze Wet en Belofte; het pad omhoog, ons door Gods kompasnaald gewezen, te volgen en de vlam van naastenliefde in ons hart brandend te houden. Mogen wij ons licht hoog houden en zoo in de wereld vreugde brengen, vrede en vriendschap, diep en waar."

Toen zegden we met elkaar de wet op en zongen: „Ik koos als weg door 't leven..... Dit was het einde van een prachtige dag, waarop iedereen die er bij was wel heel sterk gevoeld zal hebben welk een hechte band er is tussen ons allen en welk een grote taak er nog voor ons is weggelegd. De tocht van de Trekkende Vlag door Nederland is ten einde, en wij zijn Jot dankbaar voor het vele mooie en goede dat wij door haar plan hebben beleefd. Voor de afgevaardigden uit andere plaatsen, die in Den Haag waren blijven logeren, volgde er nog een feestelijke Zondagochtend. Het begon om half tien met een Morgenwijding in de school in de Atjehstraat, waar Hopvrouw Rita sprak over: Mijn schild en mijn betrouwen, Zijt gij, o God, mijn Heer.

Daarna werden allen per autobus naar het Clubhuis van Den Haag gebracht, om daar de bagage en de vlaggen te halen. Toen volgde er een rondrit door Den Haag, echt „sightseeing", langs Binnenhof, Vredespaleis enz. naar Scheveningen waar op de Pier getrakteerd werd op warme chocolade. Ook hier bedienden de Haagsche Pioniers, die ook de vorige avond zo hard gewerkt hadden, en onder de indruk van hun gezwog maakten de P.V.'s een mooie yell:

Pio, Pio, Pionier, Ben je niet voor je plezier, Werken, werken, werken maar, Als wij weg zijn ben jij klaar.
Om twaalf uur gingen allen weer in de richting van de stations en terug naar hun afdelingen.

ONZE WERELDVLAG OP PADVINDSTERSDAG

De Wereldvlag is nu temidden van jou en je kameraadjes Padvindster: Kijk naar haar op en zie haar zooals ze is. Zeker, je hebt haar al eerder gezien, vele vele malen misschien. Je hebt haar zien wapperen over je kamp, tegen het stralende blauw van de zomerhemel, met het zonlicht op haar blauw en goud en dan heb je soms misschien een diepe vreugde gevoeld in je hart. Ook tegen dreigende, grijze luchten heb je haar gezien, als de wolken wild werden voortgejaagd door een wind, die de vlag deed klapperen met haast angstige strakheid en als je dan naar haar opkeek, even stilstaand met je handen diep in je zakken en je kraag op, heb je misschien wel iets ervaren van een verlangen om even fier stand te houden tegen de levensstormen als deze klapperende vlag.

Bij vele ernstige en vroolijke gelegenheden heb je de vlag gezien; je hebt geleerd wat haar symbolen beteekeken en je hebt dat misschien weer aan jongere Padvindsters geleerd.

Maar vandaag moet je nog anders naar onze vlag opzien; niet alleen met je oogen, maar met je verbeelding, je verstand en je hart. Want Padvindster, begrijp het goed, vandaag kijken tienduizenden meisjes en vrouwen in bijna alle landen van de wereld, naar deze vlag op en hoe intenser je dit oogenblik beleeft, des te sterker zul je staan in de dagen die komen.

Want, en dat moet je heel goed weten, er wordt wat van je gevraagd, iets groots en moeilijks, maar ook iets wondermoois. Al dragen we nog altijd onze vlag met een escorte, net als in de oude dagen toen er van de Vaandeldrager verwacht werd dat hij zijn vlag tot den dood toe verdedigde, dat wordt toch niet meer van ons verwacht. Maar wat wel van ons verwacht wordt, is dat we waard zullen zijn die vlag de onze te noemen, haar in onze groepen mee te voeren, haar te zien wapperen boven ons kamp. En dat kunnen we alleen zijn als we werkelijk beseffen wat onze vlag is en ernstig naar haar symbolen trachten te leven. Dat is geen kleine eisch.

Weet je, onze vlag is nog maar heel jong, natuurlijk kun je haar niet vergelijken met de vlag van je land, maar toch, in dien korten tijd dat ze bestaat, heeft ze al veel gedaan. Ze heeft vele meisjes en vrouwen die naar haar opkeken, moed gegeven om voort te gaan of opnieuw te beginnen, maar bovenal heeft ze veel verbonden. Verbonden de Padvindsters-vereënigingen in sommige landen, waar er meer dan één vereëniging is; de Wereldvlag wappert over hen allen en ze voelen zich toch één. Verbonden de gezindten, rassen en groepen in vele landen, die eigenlijk vijandig tegenover elkaar stonden, maar elkaar onder het Gouden Klaverblad vonden. Verbonden de afgevaardigden van vele landen in kampen en op conferenties. Ons Klaverblad heeft nooit gescheiden, maar altijd samengebracht. En zoo als het in dit jaar door ons land is getrokken, zoo heeft het gereisd de gansche wereld over, en steeds grooter wordt het aantal Klaverblad-vlaggen, steeds wijder wordt de kring.

En al die volkeren en rassen kijken op naar datzelfde symbool: het gouden klaverblad met zijn twee sterren en zijn kompasnaald en eronder die vlam. In die symbolen nu Padvindster, ligt de opdracht aan jou en aan mij en aan ons allen.

Je hebt geleerd dat de twee sterren in het klaverblad de „leid-

sterren" zijn van de Wet en de Belofte. Heb je jezelf wel eens ernstig afgevraagd of inderdaad die Wet en die Belofte je leidden in je leven? Maken we er ons niet heel dikwijls erg gemakkelijk van af? We geven dan de schuld aan de anderen, aan de omstandigheden, misschien aan onze eigen aard of aan de drukte van ons dagelijksch leven. En toch, als we het écht van ganscher harte zouden willen, dan zouden we het zooveel beter kunnen. Maar dan moeten we ervoor werken, dan moeten we er moeite voor doen, dan moet die wensch om ons leven door die twee sterren te laten leiden, ons eigenlijk nooit verlaten. Maar behalve die twee sterren, is er nog de kompasnaald. Zegt die je wat? Kijk eens naar de vlag, zie je wel dat die kompasnaald boven de sterren uitgaat? Onze Wet en onze Belofte hebben we gekregen toen wij Padvindster werden, maar in ieder mensch ligt die kompasnaald die de juiste richting aangeeft. In welke richting een kompas ook gedraaid wordt, zodra het weer stil ligt, wijst het het Noorden aan. Zoo is het ook met ons: door welke stormen we ook gaan, hoe groot de moeilijkheden ook zijn die ons omringen, zodra we ons even rustig bezinnen, wijst ons geweten, God's kompasnaald, ons de juiste weg. En die weg gaat altijd naar omhoog, God leidt ons, als we maar willen luisteren naar Zijn stem, steeds verder langs ons pad, naar een doel waarvan we tenslotte niets weten, maar waarvan we vertrouwen dat het goed is, omdat Hij ons leidt.

Als je nu nog eens naar de vlag kijkt, dan zie je dat dat heele klaverblad met sterren en kompasnaald gedragen wordt door die symbolische vlam van de liefde voor de menschheid. Begrijp je dat? Dat beteekent dus dat al ons doen en laten, al ons werken en pogen, gebouwd moet zijn op de grondslagen van de liefde; liefde voor de menschen om ons heen, die we goed kennen en waarmee we leven en werken, liefde ook voor de menschen die we heelemaal niet kennen. Dit is een ontzaglijk moeilijke eisch, die we maar heel langzaam, stukje bij beetje kunnen leeren. Het beteekent dat we onze zelfzucht en onze zelfingenomenheid moeten overwinnen, dat we het goede moeten zoeken in de menschen om ons heen en dat we moeten leeren ons te verplaatsen in andere menschen, zoodat we hen niet kwetsen met woord of daad. Al deze dingen liggen verborgen in die

eenvoudige vlag waar we nu allen naar kijken; geen buitenstaander zou dat ooit vermoeden, maar het is ons geheim, een geheim dat we met duizenden deelen.

Geloof je ook niet dat de wereld er heel veel lichter uit zou zien als al die duizenden die er van weten er ook écht naar zouden leven, ook jij en ik?

Zullen we daar dan vandaag mee beginnen, of liever gezegd, opnieuw mee beginnen? Opnieuw beginnen met onze beste krachten, wat of het leven ons ook brengen mag? Laten we aan Guido Gezelle's kleengedichtje denken Padvindsters, als we straks opnieuw beginnen:

„Herbeginne het,
rijm of regen,
Herbeginne het,
koud of heet,
Herbeginne het,
lief of leed:
God zij mee:
wie zal ons tegen?"

HOPVROUW RITA.

Onze Chief Guide aan wie wij, evenals aan den Chief Scout, op 22 Februari onze gelukwensen bieden.

04-03-1938	Met de boot naar West-Indië (Caribisch Nederland)
23-03-1938	Aankomst Curaçao
01-06-1938	Vlag terug in Nederland op het Hoofdkwartier

De Wereldvlag naar Curaçao!

4 Maart 1938! Een blijde dag met strakblauwe hemel en stralende zon! Toen vertrok de „Crynssen" van de K.N.S.M. naar Curaçao. Dat is niets bijzonders, zullen jullie zeggen; er vertrekken zoveel booten! Je hebt gelijk! Maar voor de leden van het N.P.G. was 't wel iets bijzonders. De Wereldvlag, die ons 6 Augustus jl. door de Chief-Guido was overhandigd en die haar tocht door Nederland via 83 Afdelingen gemaakt had, werd die morgen aan boord van de „Crynssen" door de Afdeling Amsterdam overhandigd aan Corry van der Steen, een Padvindster uit Curaçao, die na een paar maanden verlof in Holland weer terug ging naar de West. Om half elf kwam het bestuur van de Afdeling Amsterdam met nog enkele leidsters aan boord van de „Crynssen". De „social hall" was voor de overdracht gereserveerd.

Corry liet enigen tijd op zich wachten! Dat bracht spanning, we zagen reikhalzend uit naar haar komst! Het was al over elf, toen we hoorden: „daar is ze! daar komt ze". En inderdaad: Corry was er. De plechtige overdracht volgde nu dadelijk. We zongen: „Hoort, zegt het voort". Meijuffrouw E. C. Draayer, onze Presidente, hield een korte toespraak bij het overhandigen van de vlag, waarin zij Corry de verantwoordelijkheid van haar taak duidelijk maakte en waarin zij op de betekenis wees van het rondtrekken der Wereldvlag: de internationale band van liefde en vrede sterker te maken. -

Ook werd Corry de oorkonde toevertrouwd en ze kreeg dezelfde verrassing, die wij van Jot ontvingen op Baden-Powelldag, namelijk de kandelaar in klaverbladvorm met het kaarsje.

Tot slot werd het internationale P.V. lied gezongen.

Met zorg werden nu vlag en oorkonde door Corry naar haar hut gebracht. We namen afscheid en we vertrokken.

Over 20 dagen zal de „Crynssen" in Curaçao zijn. Dan zal het bestuur aldaar de vlag van Corry in ontvangst nemen, om daarna verder te trekken langs alle West-Indische Afdelingen. We wensen Corry met vlag en oorkonde een goede reis én een „Zonning Spoor"!

De Trekkende Vlag te Curaçao (N.W.I.)

Woensdag 23 Maart 's morgens om 6 uur liep 't S.S. „Crynssen" van de KNSM de haven binnen met onze „Trekende Vlag" aan boord. Curaçao is de eerste plaats over zee, waar de vlag na haar rondtrekken door Nederland werd ontvangen.

Eén van onze rondleidsters, Corry van der Steen, die terugkwam van verlof, bracht de Vlag, voor ons mee. Om halfacht was het aantreden op de werf, waaraan het schip gemeerd lag. Aangezien het een schooldag was, waren lang niet alle meisjes aanwezig. Onder leiding gingen we de trap op naar het dek, waar de Hollandse padvindster op ons wachtte. 't Was een gevoelig moment toen we opgesteld stonden voor de mooie vlag en onze voorzitter „Tim" enige woorden sprak. Na een ogenblik met Corrie gepraat te hebben, gingen we van boord. Vervolgens marcheerden we door de stad naar het huis van „Tim", waar de vlag een paar dagen bewaard zou worden.

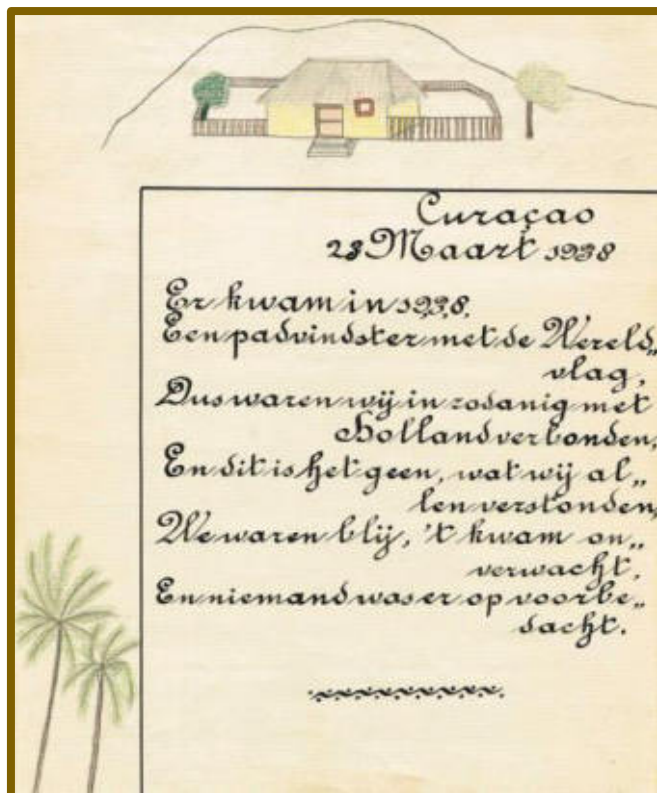
Zaterdag 26 Maart was voor ons de grote dag. Bestuur, Leidsters, padvindsters en kabouters waren 's-middags om 2 uur aanwezig. Het Vlagescorte, bestaande uit Corrie van der Steen en twee Curaçaose padvindsters, was de vlag gaan halen bij „Tim". Bij het hek van ons clubterrein, stond het Curaçaose escorte hen op te wachten. Toen de vlag op ons terrein kwam, sloot het Curaçaose Vlagescorte zich bij het Hollandse aan en we marcheerden met elkaar naar ons huisje „Klim op". Opgesteld rond de „Trekende Vlag" werden de oorkonde en enige brieven voorgelezen, die met de Vlag meegekomen waren en we ontvingen de beste wensen en hartelijke groeten uit Nederland.

Daarna werd de vlag overhandigd aan onze afdeling. Onze hoofdleidster Alka vertelde ons de herkomst en de betekenis van de vlag, die wij goed moesten begrijpen. Vooral de band die door deze gelegenheid met al onze zusters

padvindsters werd gesloten. We vormden een schakel rond onze vlag en zongen het Internationale Padvindsters Lied, herhaalden onze Wet en

Beloofte nog eens met de Trekkende Vlag in ons midden. Jammer, dat er op het laatste ogenblik een teleurstelling kwam, door 't bericht, dat Z.E. Gouverneur Wouters, die dit, voor ons zo gewichtige moment zou bijwonen, ziek was.

Na deze plechtige ogenblikken trokken we met ons allen ons huisje binnen om de oorkonde te bezichtigen, welke in een prachtige doos was opgeborgen. We vonden het ene nog mooier dan het andere en maakten vaste plannen, dat de oorkonde ons niet zou verlaten zonder aardige herinneringen aan de Curaçaose Padvindsters. JO MOLENKAMP, Rondeleidster Lelies. * * *

De Trekkende Vlag terug uit West-Indië

Zondag 1 Juni 's middags om 2 uur kwamen de padvindsters van de Afdeling Amsterdam op de Sumatrakade bijeen om de Trekkende Vlag, die langs de West-Indische afdeling had getrokken en nu met de „Costa Rica” van de K.N.S.M. weer terugkwam, in ontvangst te nemen.

Bij aankomst bleek de boot al in de haven te zijn, maar moest nog aan de kade meren; we zagen echter al spoedig Annie Korthals, de Padvindster uit Curaçao (die de taak had de vlag over te dragen) in een hagelwit uniform op het dek staan. Het werd natuurlijk een gezwaai en gegroet van belang.

Het duurde nog wel even, voordat Annie van boord kwam, want de boot moest eerst gemeerd worden en daarna de douaneformaliteiten vervuld worden. Ondertussen stelden we ons op in een halve cirkel met het vlagescorte in het midden. Het weer betrok iets en het begon te regenen. Maar.... regent en hagel derden ons niet.

Plotseling klonk een juichkreet en daar kwam de vlag aan, die door de wind vrolijk wapperde en waarmee Annie een keurig saluut maakte. Nadat we allen het „Hoort zegt het voort” hadden gezongen, heette Vrievo, onze Presidente, Annie Korthals hartelijk welkom en vertelde nog eens de betekenis van de wereldvlag. Zij bedankte Annie -hartelijk voor de goede zorgen, aan deze gewichtige opdracht besteed, en zei tevens, dat zij tijdens haar verloftijd hier in Holland van harte welkom was in het Gilde.

Daarna overhandigde Annie de vlag aan het escorte, met enige woorden van dank namens de West-Indische Padvindsters en eindigden we de plechtigheid met het Internationale Padvindsterslied. HOOP.

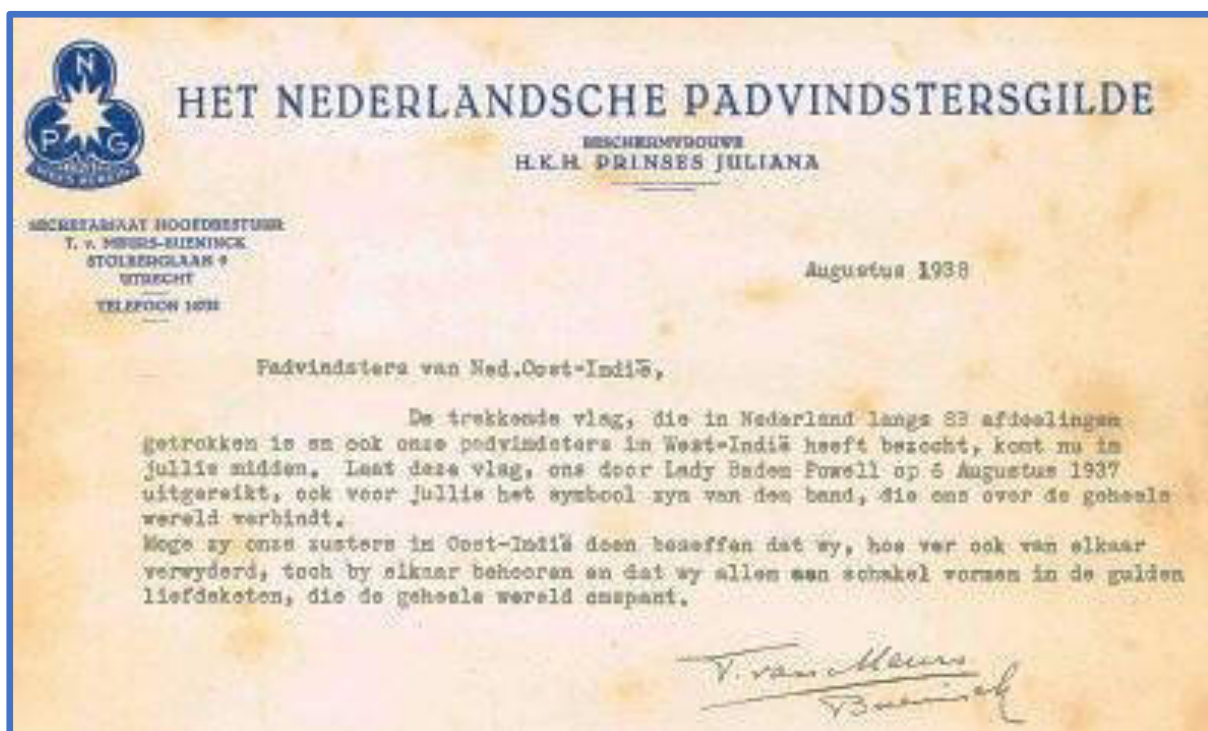
De Trekkende Vlag op reis naar Oost-Indië

Juli 1938

Donderdag 28 Juli 1938 was voor onze Wereldvlag een belangrijke datum. Op deze dag nl. is zij, na eerst, zoals jullie allen weten, na haar tocht door Nederland, naar Curaçao geweest te zijn, naar Oost-Indië vertrokken. Om 3 uur werd de vlag door Veedim op het Hoofdkwartier overhandigd aan het vlagescorte van Den Haag. Gezamenlijk gingen wij toen per auto naar het station H.S.M. waar zich onder leiding van Hopvrouw Rita zeventig P.V.'s opgesteld hadden. Met de vlag voorop, werd toen gemarcheerd naar de boottrein voor Indië. Na enig zoeken vonden wij daar Guido Els van Eek, die vroeger in Rijswijk bij ons Gilde, was en nu in Soerabaja leidster is, en die onze vlag mee naar Indië nemen zou.

De Padvindsters stelden zich in hoefijzervorm op, het escorte in 't midden, met Veedim. Mevrouw Osinga, de secretaresse van de afd. den Haag, sprak nu Guido van Eek toe, en wees op de betekenis van de trekkende Vlag, de zusterschap van alle Padvindsters, een betekenis, die in Indië, dat zich steeds zo nauw

verbonden voelt met Holland, nog extra gevoeld zal worden. Hierna werd de vlag met de oorkonde overhandigd en werd gesloten met het lied, waarmee de vlag in alle afdelingen is ontvangen, en weggegaan, het „Hoort, zegt het voort.” Veedim sprak daarna nog de wens uit, dat door heel Indië de vlag zal wapperen en vreugde brengen, zoals zij het in Holland deed. Hierna werd de vlag door allen naar de coupé gebracht, waar zij, verpakt in haar hoes, haar laatste grote, reis begon.

Alle P.V.'s stelden zich op aan het eind van het station en riepen Guido van Eek en de vlag nog een hartelijk „goede reis” toe.

Laten wij hopen, dat dit laatste deel van de reis, die de vlag maakt langs alle Hollandse en Indische Padvindsters, even mooi en goed zijn zal, als het eerste, en dat allen zich hierdoor dubbel met elkaar verbonden zullen voelen.

De Trekkende Wereldvlag in Nederlands-Oost-Indië.

September 1938

Jullie zult zeker wel iets willen weten van de tocht van de Wereldvlag in Oost-Indië. Veel kan ik je nog niet vertellen. Voorlopig moeten jullie tevreden zijn met het volgende: Op 10 September a.s. zal ik de vlag aan Mejuffrouw Siedenburg (meer bekend als Oam), de H.C. van Oost-Indië, overhandigen. Dan volgt de overdracht aan de afdeling Malang. Tussen 10 September en 22 Januari 1939 zal de vlag haar boodschap brengen aan:

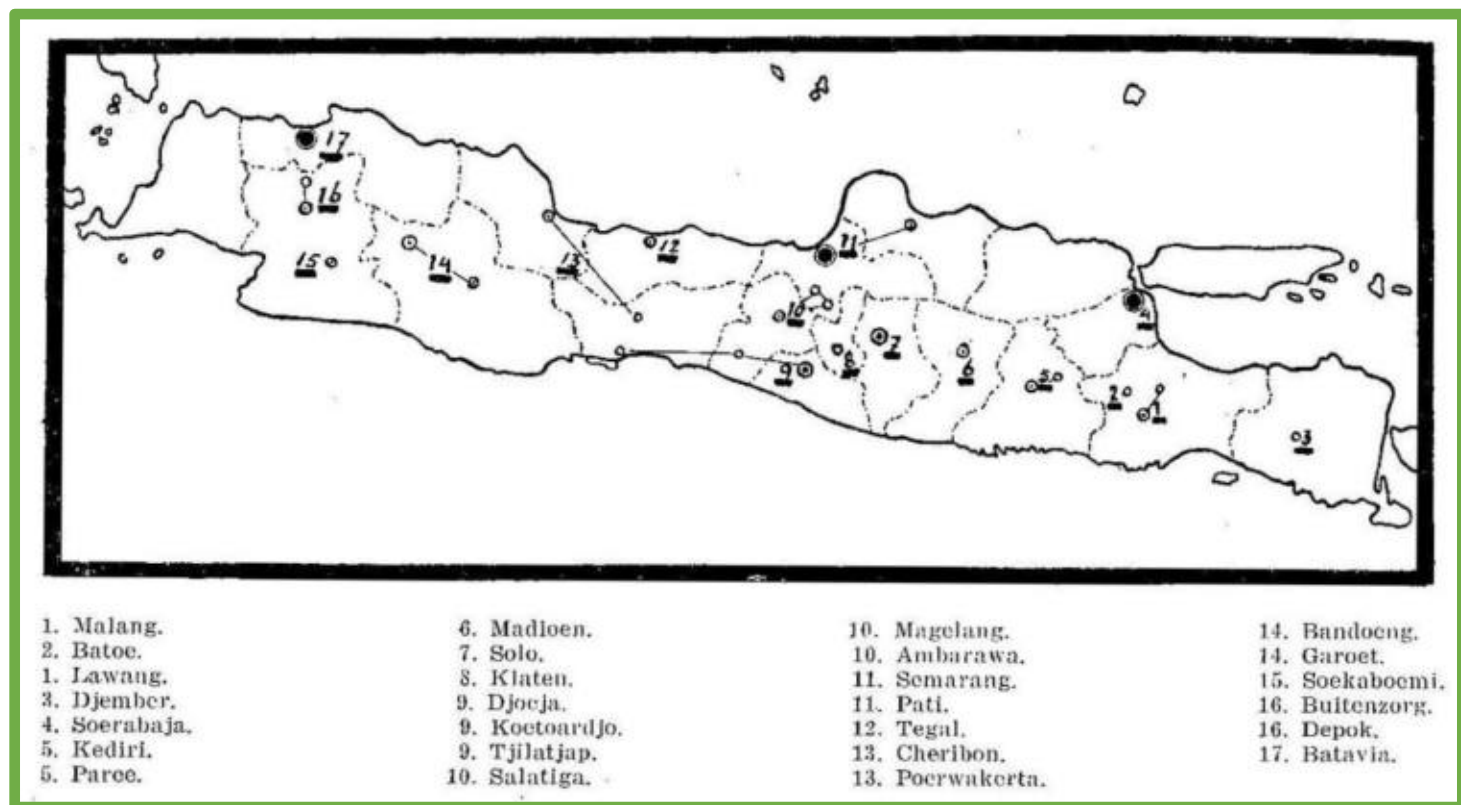
Malang, Batoe, Lawang, Djember, Soerabaja, Kediri, Parée, Madioen, Solo, Klaten, Djocja, Koetoardjo, Tjilatjap, Salatiga, Magelang, Ambarawa, Semarang, Pati, Tegal, Cheribon, Poerwokerto, Bandoeng, Garoet, Soekaboemi, Buitenzorg, Depok en Batavia.

Daarna zal zij naar de Buitengewesten gaan. Hoe dit gebeurt is nog niet bepaald.

Een kaart van Java voor „De Padvindster” heb ik nog niet kunnen bemachtigen, die komt in het volgend nummer, dat beloof ik. Ben Je evenwel heel erg enthousiast, grijp dan je Bosatlas, dan zul je daar ongetwijfeld al deze plaatsen in vinden. Ook de eerste verslagen kunnen jullie in het Oktobernummer tegemoet zien. Tot spoedig schrijven. Een stevige linker vanuit Soerabaja.

VEM.

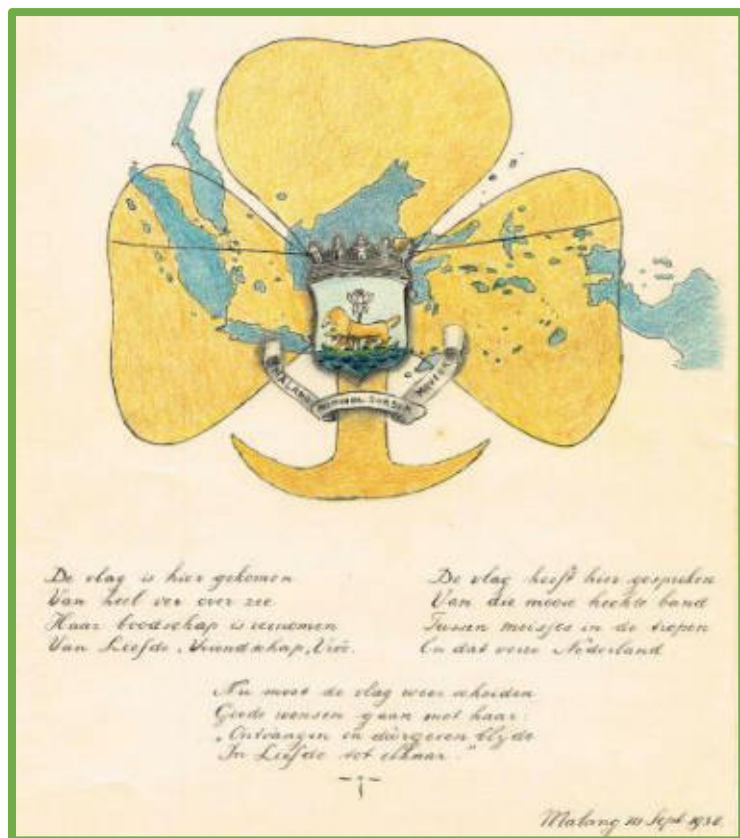
→ En inderdaad in het volgende nummer van de Padvindster stond onderstaande kaart van Java.

Malang

Zaterdag 10 September, werd de Trekkende Vlag door Vem aan de Hoofdcommissaresse van het Meisjesgilde overhandigd en hiermede is ze officieel in Indië ontvangen. Nadat Vem de boodschap, haar door Holland meegegeven, had doorgegeven en Oam geantwoord had, dat ze hoopte, dat de Vlag op even waardige wijze door Oost-Indië zou trekken als dat in Holland en West-Indië geschied was, trad Oam op de in dubbel hoefijzer opgestelde kabouters en padvindsters toe om op haar beurt de vlag over te geven aan de afdeling Malang.

Nadat de driekleur gehesen was en alle vaandels, ook de Trekkende Vlag, saluut gebracht hadden voor de nationale vlag, werd het internationale lied aangeheven. Het vlagescorte van Malang was inmiddels naar voren gekomen. Oam las de boodschap van Lady Baden Powell en die van het Nederlandsche Padvindstersgilde voor, waarna zij alle kabouters en padvindsters toesprak. Ze hoopte o.m. dat deze vlag tot allen zou spreken van trouw, liefde en vrede en dat allen de vlag even zouden aanraken als symbolische handeling van het mede geven van gedachten van goodwill en zusterschap.

Toen het escorte vlag, oorkonde en hoef overgenomen had, trad dit in de kring van Kabouters, die zich verzameld hadden om de paddenstoel. Op een teken van een der Oehoe's werd de kringgroet gebracht, waarna het escorte de kring rondging en iedere kabouter even het handje mocht leggen op het gouden klaverblad. Het was ontroerend te zien met hoeveel devotie dit door de kabouters gedaan werd! Vervolgens ging het escorte langs het grote hoefijzer van padvindsters, terwijl elke troepvlag eerbiedig saluut bracht voor de Trekkende Vlag en ieder gelegenheid kreeg de hand te leggen op het klaverblad, waarbij zeer zeker even de herinnering boven kwam aan het ontroerende moment, toen bij het afleggen van de Belofte voor het eerst het gouden symbool mocht worden aangeraakt. Menigeen zal zich in stilte voorgenoemen hebben die Belofte beter na te komen dan tot nu toe het geval was.

Terwijl verschillende padvindstersliederen gezongen werden, ging de vlag van troep tot troep, van padvindster tot padvindster, tot allen een beurt hadden gehad, waarna het escorte aftrok om de vlag veilig op te bergen.

Het geheel was ontroerend mooi, een plechtigheid, die door de afdeling zeer zeker niet spoedig vergeten zal worden.

11 September hebben 24 escortes, uit elke groep twee, de Vlag naar de volgende afdeling gebracht. Vanaf het Algemeen Hoofdkwartier tot aan de ingang van Batoe stonden escortes op regelmatige afstanden opgesteld. Precies op tijd overhandigde Oam de vlag aan het eerste escorte, dat ze keurig overnam en even correct overdroeg aan het tweede escorte enz. EEN VAN MALANG T.

← Malang

02-09-1938 Aankomst in Oost-Indië
Oost-Java
10-09-1938 Malang en Sawang
17-09-1938 Djember
24-09-1938 Soerabaja

Batoe

Zondag 11 September, plm. 5 uur reed de Trekkende Vlag, hoog boven een P.V. auto uitwaaiend, ons bergstadje binnen. Verkenner met Hopman en Akela stonden opgesteld, om namens de Jongenstak, de Vlag saluut te brengen. Even verder kreeg het voorlaatste escorte uit Talang, dat de Vlag in estafette bracht, het Vaandel.

Correct werd opgemarcheerd naar het postkantoor, waar het laatste escorte de Vlag overnam. Het Batoese escorte trad aan, de beide Vaandels

neigden als groet, en gezamenlijk marcheerden de Padvindsters af, naar het troephuis. Hier stonden padvindsters en kabouters reeds om de vlaggenmast en de paddenstoel opgesteld, met onze ereleider, Hopman Leibbrandt, en het afdelingsbestuur. Vrolijk wapperde het Rood-Wit-Blauw reeds, als een welkom aan de Trekkende Vlag. Hoppie herinnerde de meisjes, aan wat ze van de Trekkende Vlag verteld had. Wij Batoese Padvindsters, klein groepje, voelen ons inniger dan ooit opgenomen in de grote Wereldbond". Toen wendde ze zich tot het Malangse escorte met het verzoek de Vlag over te dragen aan het Batoese, als een symbolisering van Padvindsters „bereid" zijn, om van het goede, dat wij zelf ontvangen, door te geven aan anderen". Dit gebeurde, nadat de Oorkonde-draagster Oam's boodschap bad overgebracht. Een kort saluut en ons escorte maakte front naar de troep. Nog eens groetten wij de Vlag, die wij een week in onze afdeling mochten houden. Hopman Leibbrandt las nu de boodschap van de Chief Guide voor en in een kort ogenblik van stilte, zenden wij gedachten van liefde en bemoediging naar haar, die aan het ziekbed van de Chief zo'n moeilijke tijd doormaakt. Ook Oam's boodschap werd voorgelezen en daarna brachten de Kabouters de kringgroet aan de Vlag. De vier Hoofd-Kabouters zeiden samen de wet op en Hanneke Moulijn herinnerde toen haar kringzusjes, aan wat ze eens beloofd hadden.

Diep neigde de Vlag toen naar ze over en één voor één mochten ze haar aanraken. De Padvindsters waren aan de beurt. Hand aan hand zongen wij het internationale P.V.-lied en als een antwoord op het „Hoog dan de Vlag" wapperde ons blauw en gouden Vaandel vrolijk in de wind. Vaan zei de Wet op en Elly Poh stelde voor om, net als de Kabouters, ons hier bij de Trekkende Vlag het innige ogenblik te herinneren, waarop we, met de hand op het Vaandel, de belofte aflegden. „Wij hebben beloofd, ernstig te zullen trachten". Wij beleefden het moment opnieuw! Hoppie - besloot de ceremonie met een „Ook wij verstaan de boodschap, die ge ons brengen komt, Trekkende Vlag, het licht van Vrede en Vriendschap steeds verder uit te dragen". De kring opende zich, en achter het Vaandel gingen wij nog even het clubhuis binnen, om de Oorkonde te bewonderen en enkele bladzijden voor te lezen. Om 6 uur brachten wij de Vlag met ons allen naar het huis van onze Voorzitter. Twee flambouwen voorop, marcheerden we keurig naar „Sonnevanc", waar het afdelingsbestuur ons alweer wachtte.

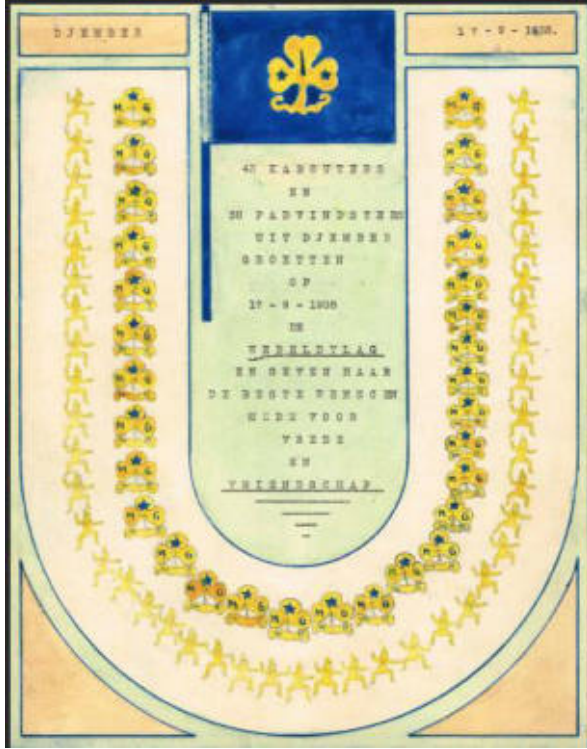
Zaterdag 17 September zullen wij de Vlag naar Djember brengen, waar ze opnieuw haar taak kan volbrengen: "De band die ons allen samenhoudt, nauwer aan te halen".

Oorkonde-draagster: MAUD LODDERS.

Vaandel-draagster: ANNIE KAVERMANN, ELSJE SIE.

Djember

Op 17 September 1938 kwam 's middags 10 minuten over half zes de Trekkende Vlag uit Batoe. Drie padvindsters en één leidster haalden de brengsters af van het station. Daar het tegen donker liep werd de tocht naar het Meisjesclubhuis per auto afgelegd. 100 meter voor het huis stapten de escortes uit, ontrolden de vlag en marcheerden naar het troephuis. Daar stonden 43 kabouters en 30 p.v.'s -in hoefijzervorm opgesteld om de vlaggenstok en de paddenstoel.

De drie troepvlaggen groetten de binnenkomende wereldvlag. Daarna gevierden groetten ze de driekleur, die gebroken werd. Het Batoe-escorte reikte onder het keurig opzeggen van hun boodschap de vlag over aan de voorzitter van de afdeling. Deze met de vlag in de hand las daarna de boodschappen uit de Oorkondedoos voor. De Vlag ging toen van hand tot hand als symbool van het doorgeven van de boodschap van vrede en vriendschap. Iedere P.V.'s en kabouter gaf bij het overreiken haar eigen boodschap in gedachten mee en de Trekkende Vlag kwam aan het einde van het hoefijzer bij het Djemberse escorte aan. Het nieuwe escorte stelde zich nu op voor het Bestuur, en allen zongen het internationale P.V.-lied. De troepen marcheerden af langs het Bestuur en Vlaggen en groetten.

Soerabaia

18 September, op deze dag zou de „Trekkende Vlag" in Soerabaja komen. De vlag kwam uit Djember en moest met ceremonie ontvangen worden. Alle padvindsters moesten zich in de vorm van een klaverblad opstellen en de kabouters moesten in het bovenste klaverblad gaan zitten. Na een poosje wachten kwam het escorte van Djember met de vlag en de oorkonde van Lady Baden Powell, gevolgd door het escorte van Soerabaja. Toen ze in het klaverblad voor elkaar stonden, las Mevrouw van der Plas (de vrouw van de gouverneur Van Oost-Java) de oorkonde voor, en daarna had de overreiking plaats. Toen moesten de meisjes van de ceremonie, waartoe ik ook behoorde, naar voren komen en in koor iets zeggen. Daarna brachten de Kabouters hun kringgroet en tot slot ging het escorte van Soerabaja met de vlag het klaverblad langs. 's Middags om twee uur hebben de meisjes van de ceremonie het escorte van Djember naar den trein gebracht.

Soerabaia Ceremonie

Uit ieder blad van het klaverblad kwamen 3 padvindsters naar voren. De middelste van elk drietal stelde de kompasnaald, de rechterbuurvrouw de Wet en linkerbuurvrouw de Belofte voor.

Allen- (de 9 p.v.'s):

*Aan allen, die hier in de kring staan geschaard
Werd ééns het symbool van de dasspeld verklaard.
Het eenvoudig beeld van ons Klaverblad,
Houdt heel ons Padvindstersstreven omvat.
Een is ons Doel, één ons Ideaal,
Doch wij wijken daar af helaas telkenmaal*

Kompasnaalden (treden 1 pas naar voren):

*Kompasnaald wijst echter standvastig ons aan,
De richting die Padvindsters hebben te gaan.*

Allen:.

*Ons zijn nog als steun bij dit moeilijk streven
Twee helder lichtende sterren gegeven.*

Wetten (treden 1 pas naar voren):

*De Wet gaat tienvoudig stralend ons vóór,
Is het Licht,- dat ons leidt op ons Padvindstersspoor*

Beloften (treden 1 pas naar voren):

*Belofte wijst steeds op het ernstig trachten,
Waar falen zoo vaak onze wankele krachten.*

Allen:

*Door Naald, Wet en Belofte geleid,
Kunnen wij komen tot: „Wees Bereid".
Zij helpen ons om in alle landen
Het Vuur der Liefde te- doen ontbranden.*

De hele kring van P.V.'s:

*Het eenvoudig beeld van ons Klaverblad,
Houdt heel ons Padvindstersstreven omvat.*

Na deze ceremonie werd door de kabouters de kringgroet aan de Vlag gebracht. Toen volgde de rondgang van de Vlag tussen de haag van Padvindsters en kabouters; allen salueerden toen de Vlag langs kwam, tevens een gedachte van vriendschap en vrede meegevend. Een volgende schakel in de keten van de route der Trekkende Vlag was glanzender en sterker gemaakt. - EEN SOERABAIAAN.

Oktober 1938

Kediri

Zaterdag 1 Oktober, waren op het voetbalveld even buiten

Kediri, al vroeg in de middag de leidsters aanwezig, die een groot klaverblad trachtten te maken van lange repen geel papier. Na veel zwoegen was het eindelijk een fatsoenlijk klaverblad. Iets over vier kwam Oehoe Hissink met haar kabouters uit Paree aan en werden ze gauw tussen de Kedirise kabouters neergezet. De Padvindsters stonden langs de randen van het klaverblad, de kabouters langs de steel en de vlam. Op de plaats van de sterren stonden beide Troepvlaggen, en op de plaats van de kompasnaald stond eerst ons escorte en later dat van Soerabaia. De spanning steeg geweldig toen het tegen half vijf liep, en wij allen wisten, dat de trein, die het Vlagescorte van Soerabaia bracht, gearriveerd was. Eindelijk hoorden wij het autogetoeter en keurig netjes kwamen de Vlagescortes van Soerabaia en Kediri het veld opmarcheren. Nadat het Kedirise Vlagescorte uit het klaverblad was getreden, vond de overdracht plaats. De P.V.'s zongen het Internationale P.V. lied, de kabouters brachten de Kringgroet. Hoppie las toen de Boodschap van Lady Baden Powell voor, daarna die uit Holland en tenslotte, voor de Kabouters het duidelijkst te begrijpen, de boodschap van Oam.

Daarna legde Hoppie uit dat er nu opgemarcheerd zou worden langs de Wereldvlag en dat ieder haar beste gedachten zou doorgeven bij het aanraken ervan. Ieder liep langs de vorm van het klaverblad naar de Vlag en tenslotte stonden wij in- hoefijzerformatie om het grote klaverblad, terwijl de kabouters binnen de P.V. kring stonden en de Vlagescortes van Kediri en Soerabaia voor het hoefijzer.

Na het zingen van het tweede couplet van het Internationale P.V. lied, marcheerde ons Vlagescorte met de Wereldvlag het veld af, direct gevolgd door het Vlagescorte van Soerabaia en de Troepvlaggen van Kd. 1 en 2, en dan door de P.V.'s ieder met een Kabouter aan de hand.

Het Vlagescorte bracht de Wereldvlag en de oorkonde veilig naar huis bij de Afd.

Secretaresse, waarna zij weer op het veld terugkeerde. Na de plechtige stemming van zo net werd het heel vrolijk, wat niet te verwonderen was. Heerlijke traktatie en vrolijke liedjes en spelletjes beëindigden dezen stemmingsvolle middag.

Op 8 Oktober werd de Vlag door ons escorte naar Madioen gebracht.

Oost-Java
01-10-1938 Kediri Paree
08-10-1938 Madioen
Midden-Java
30-10-1938 Solo

Solo

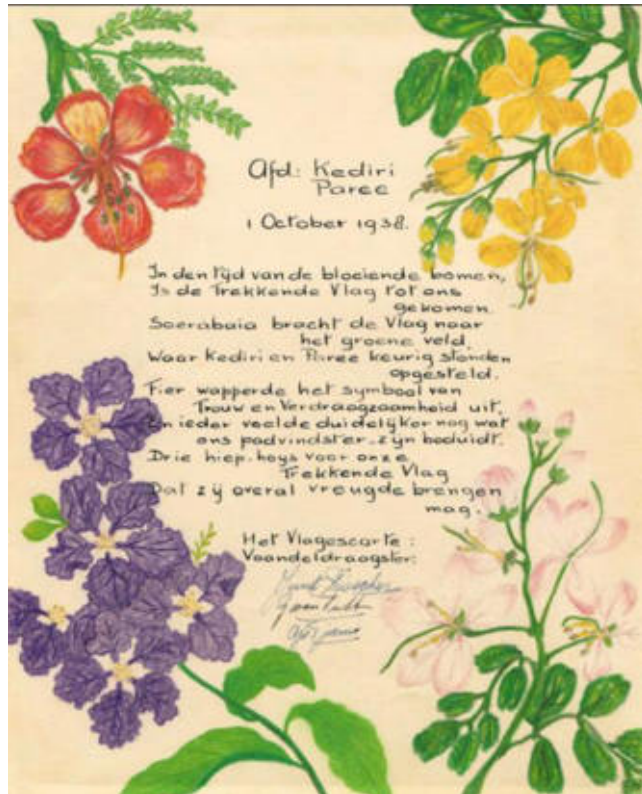
Op Zondag 30 Oktober 1938 werd de Trekkende Vlag door een vlagescorte van Madioen naar Solo gebracht en alhier door de Afdeling Solo van het Meisjesgilde der N.I.P.V. in ontvangst genomen.

De Vlag arriveerde met de eendaagse om 9.36 aan het station Balapan, waar ter verwelcoming aanwezig waren de leidsters van groep II en III en een escorte met de groepsflag, bestaande uit de assistent-leidster, een pionierster en een patrouille-leidster van groep I. Voorafgegaan door het Solose escorte begaf het escorte uit Madioen zich te voet naar 4e verzamelplaats, waarvoor het oefenterrein van groep III was uitgekozen.

De pioniersters en padvindsters stonden om de vlaggenstok heen opgesteld in hoefijzervorm, met in haar midden de kabouters om de paddenstoel heen. Bij aankomst van de Trekkende Vlag, werd door allen saluut gebracht, waarna de rood-wit-blauwe vlag gehesen werd. Na het brengen van het saluut, waaraan ook de Trekkende Vlag deelnam, werd deze met de begeleidende doos met oorkonde, overgedragen aan het Solose Vlagescorte, dat daarna met de Vlag in de kring trad. De boodschap van Lady Baden Powell en die van Oam werden voorgelezen.

Hierna werd de Vlag bij de paddenstoel opgesteld en brachten de Kabouters de Kringgroet. Na een kort woord van de leidster der ceremonie tot de kabouters, mochten deze beurtelings de Vlag aanraken.

Vervolgens werd het woord gericht tot de pioniersters en padvindsters. Er werd op gewezen, dat van haar bij het aanraken der Vlag behalve gevoelens van goodwill en vriendschap, verwacht werd, dat ze haar padvindstersbelofte zouden vernieuwen. De Vlag ging hierna de kring van padvindsters en pioniersters langs; ieder raakte de Vlag even aan. Ondertussen werden het „Internationale Padvindsterslied" en „Hoor, zegt het voort" gezongen.

Een woord van dank werd vervolgens gericht tot het Madioense escorte voor de keurige wijze, waarop het de Vlag in ons midden had gebracht. Nadat de rood-wit-blauwe vlag gestreken was, vertrok het Solose Vlagescorte met de Trekkende Vlag, voorafgegaan door de groepsflag van groep I en gevolgd door padvindsters en pioniersters met patrouillevlaggen. De stoet begaf zich naar de woning van Hoppie Jellema, waar de Vlag bewaard zou worden totdat ze naar Klaten gebracht werd.

Op 5 November namiddag om 3 uur werd de Vlag door vijf estafettes, elk bestaande uit drie padvindsters, naar de grens van Solo gebracht, waar ze overgenomen werd door het vlagescorte, dat de Vlag per auto naar Klaten zou brengen. Het escorte bestond uit de kabouterleidster, een pionierster en een patrouilleleidster. In Klaten werd het escorte opgewacht door drie Klatense padvindsters. Te voet begaf men zich naar de verzamelplaats, waar de Vlag overgedragen werd aan de Afdeling Klaten. M. JELLEMA.

werd de Trekkende Vlag aan de groepleidster overhandigd. Deze las de oorkonde voor en besprak, vóórdat zij de vlag aan Hoppie overreikte, nog even met haar groep de betekenis van de Trekkende Vlag als symbool van de padvindsters idealen.

Nadat de padvindsters en kabouters één voor één een groet aan de Vlag hadden gebracht, zongen zij als een gezamenlijk afgelegde, hernieuwde belofte: „Ik koos als weg door het Leven 't Padvindstersspoor".

De kabouters brachten nu de kringgroet en Hoppie reikte de Vlag over aan het vlag-escorte, waarbij zij wees op de eer die hun te beurt viel om deze Vlag verder te mogen dragen. Het geheel was een eenvoudige plechtigheid, die op onze, nog pas zeer kort bestaande groep toch diepe indruk maakte en die ons opnieuw deed beseffen welke grote verantwoordelijkheid wij op ons namen bij het afleggen van de Belofte.

November 1938

Midden-Java

05-11-1938 Klaten
06-11-1938 Djokjakarta
12-11-1938 Salatigu
19-11-1938 Semarang
26-11-1938 Tegal

Klaten

5 November jl. ontvingen de Klatense Padvindsters de Trekkende Vlag uit handen van haar Solose zusters. Op het terrein van het L.E.V.V.O.-gebouw stonden de padvindsters en kabouters in hoefijzervorm opgesteld. Aan de ingang stonden twee padvindsters met een bloemenboog tussen heb in en op enige afstand twee kabouters met een zelfde welkomstgroet. Bij het naderen van de Vlag werd een teken gegeven en allen stemden in met het „Hoor, zegt het voort". Nadat het saluut was gebracht,

Salatiga

Op Zaterdag 12 Nov. bracht het Djokjase vlaggen escorte de Trekkende Vlag onze kabouterkring binnen. Een stralende zon, een fier windje, dat de vlag mooi deed uitwaaien. een mooie grote tuin met hoge bomen, een kring kleine kabouters, die met toegewijde gezichtjes de vlag toezongen.

„O Vlag, jij stralende vlag, dat je altijd maar hoger wapperen mag”.

klonk het en het was te zien, dat ze het ernstig meenden. Na overdracht aan het Salatigase escorte nam Oehoe het woord aangezien de voorzitter ziek was. Nadat de oorkonde was voorgelezen, trachtte ze in zo eenvoudig mogelijke woorden de betekenis en boodschap van deze Vlag uit te leggen. En telkens vormden op een fluitsignaal de kabouter, een symbolisch klaverblad, waarvan de hoofdkabouters de Punten vormden en de helpsters de sterren, kompasnaald en basis. In een gezamenlijke optocht werd de Vlag naar het huis van Oehoe gebracht, waar ze bewaard werd.

Op de eerstvolgende kabouteroefening werd. de Vlag naar het kabouterhol gebracht. Oehoe legde nog eens de wet en belofte uit, waarna elke kabouter even haar linkerhandje op de vlag mocht leggen. De Toewieten en Oehoe herhaalden hun beloften. Allen waren sterk onder de indruk en we wensden de Vlag een succesvolle reis toe met hartelijke p.v. groeten voor al onze kabouter- en p.v. zusjes. Oehoe RIJKEE

Semarang

In spanning wachtten Zaterdag 19 November de Semarangse padvindsters en Kabouters, in hoefijzer opgesteld, op de renbode, die zou komen berichten, dat het Salatigase vlagescorte in aantocht was. Daar kwam ze. We gingen nog eens extra in de houding staan, en al gauw kwam de fiere Wereldvlag, gedragen door het Salatigase en geëscorteerd door het Semarangse vlagescorte, het terrein op.

Nadat Salatiga haar aan Semarang overgedragen had, bracht het escorte haar naar, het midden van het hoefijzer, begroet door alle troepvlaggen. De

Toen het Klaverblad voltallig was,
zeiden deze negen Padvindsters in spreekkoor:

- 't Gouden klaverblad stelt voor de zon
- Van licht en liefde, de eeuwige bron.

Vier andere P.V.'s spreidden nu een groot blauw doek uit, zeggende:

- De zou, die in de helder blauwe hemel staat
- En over ons, 's werelds padvindsters,
- schijnt van vroeg tot laat.

Het klaverblad werd op het doek gelegd en de figuur compleet gemaakt door de steel, die neergelegd werd met de woorden:

- De steel is het teken van het vuur
- In d' aloude heraldiek, ook teken, elk uur,
- van de mensen min, die in het harte huist
- van ied're Padvindster, wáár ook Zonne straalt of winde suist.

Toen kwamen de twee sterren:

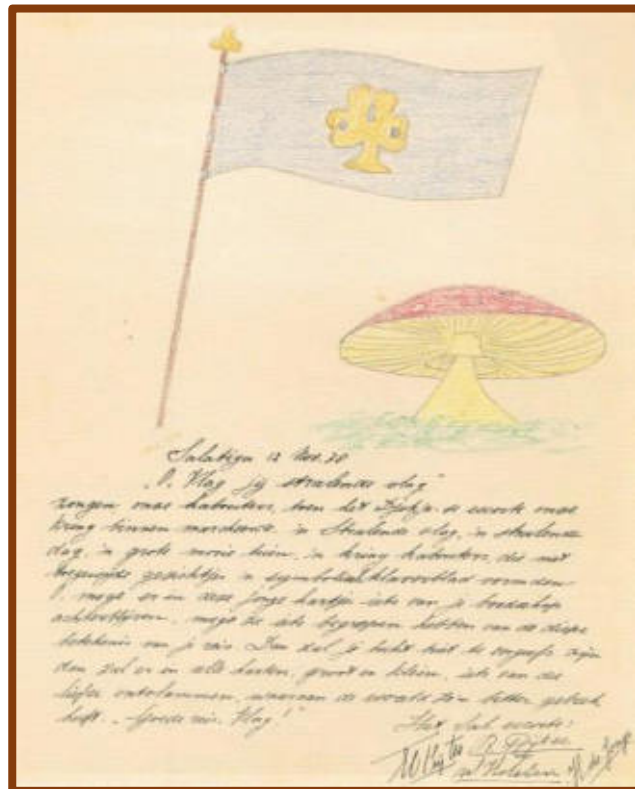
- Symbool van belofte en wet zijn deze sterren.
- Zij leiden ons; houden ons van ongehoorzaamheid verre.

En ten laatste de Kompasnaald:

- Zoals de kompasnaald altijd naar het noorden wijst
- zo duid deze nerf op de rechte weg, die onze beweging eist.

vlogen padvindsters en kabouters op hun plaats. De deur van het Tegalse troephuis werd door de twee op wacht staande padvindsters geopend. Mis poes. Het waren een paar bestuursleden, die binnentraden. Een gegiechel, gepraat, een paar gingen weer uit de rij. Na een poosje werd er opnieuw stilte geseind. Ditmaal werd onze verwachting echter niet beschaamd. Nogmaals ging de voordeur wagenwijd open. In een keurige rij, het vlagescorte voorop, marcheerde „Semarang” door de erewacht van Tegalse en Poerwokertose padvindsters en kabouters. Op het achtererf stelden onze gasten zich op in hoefijzerformatie met hun vlagescorte in het midden.

Volkjesgewijs kwamen de kabouters aangestapt, onderwijl hun motto's opzeggend. De drie volkjes schaarden zich rond hun paddenstoel tegenover onze Semarangse zusters. Eén van de hoofdkabouters zei wat over de kabouterkring. Daarna werd verder opgebouwd. De padvindsters plaatsten zich straalsgewijs achter hun kleine zusjes. Onder het reciteren van een vers trad een meisje naar voren met de wapperende driekleur omhoog. De groepsvlag maakte het geheel voltallig. Een toepasselijk vers op deze vlag werd hierbij opgezegd.

kabouters brachten de kringgroet, de boodschap van Lady Baden Powell, van de voorzitter van het Nederl. Padvindstersgilde en van Oam werden voorgelezen, waarna we het Internationale P.V.-lied zongen. -

Om nog eens goed duidelijk te maken, wat onze Vlag ons zeggen wil, stelden we met ons allen een andere vlag samen.

Eerst traden telkens de meisjes uit de rij met een der bladen van het klaverblad, gemaakt van goudgeel geveerd triplex hout.

Hierna brachten we onder het zingen van Wij Indische Meisjes de Wereldvlag naar de auto. Die het escorte naar Ovi's huis moest brengen. Bij het eindpunt defileerden we allen langs de Vlag en raakten haar even aan. De gedachte dat zoveel honderden meisjes dat voor ons gedaan hadden, ook beziel met de beste voornemens om te doen, wat deze Vlag van ons slecht, maakte dit aanraken tot een heel mooi moment van een zeer bijzondere plechtigheid.

Tegal en Poerwokerto

Van verwachting klopt ons hart.... Het liep al bij vijven. Sssttt, ssssttt werd er gefluisterd, toen men het geronk van een motor hoorde. In allerijl

Overdracht van Tegal aan Cheribon

Nu trad het Tegalse vlagescorte op commando van Tops (onze D.C.) uit het gelid en stelde zich op tegenover het vlagescorte van Semarang. Met gepaste eerbied werd de Trekkende Vlag aan Tegal overhandigd. Daarop las Tops de oorkonde voor, welke een boodschap inhield, door Lady Baden Powell eigenhandig geschreven. Hierna kwamen de brief van het Hoofdbestuur en de boodschap van Oam aan de beurt. Nadat het vlagescorte een paar stappen achterwaarts had gedaan, vormden we de zusterketen en hieven het Internationale P.V. lied aan. Wellicht hebben deze klanken in ieder padvindstershart gevoelens van vreugd, vrede en vriendschap doen opwellen, gevoelens, zoo intens, dat ze ons een steun blijven bij ons streven naar onze mooie padvindsters-idealën.

Toen werd de kring weer wijder gemaakt en mocht ieder, te beginnen bij de kabouters, haar reine gedachten aan "de reizende Vlag" meegeven door de linkerhand op het gouden klaverblad te leggen en met de rechter saluut te brengen. Hierop werd de groep ontbonden en renden allen naar de vlaggenpaal om de vlag te strijken. De ceremonie heeft ruim een uur geduurd. Na het strijken van de vlag kregen we ruimschoots gelegenheid om met elkaar kennis te maken. Dan werden nog enige spelletjes gedaan en 's avonds zaten we gezellig om het kampvuur, waar aardige stukjes, zang en vertelling elkaar vlot afwisselden. Het was ver over achten, wel wat laat voor onze kabouters, toen het kampvuur met „Ik koos als weg door 't Leven 't Padvindstersspoor" werd besloten.

De volgende morgen kwamen de padvindsters nog eenmaal in het troephuis bijeen, waar de patrouilles met elkaar wedijverden in het klaarmaken van „nasi goreng". Ik moet zeggen, dat onze zusters het er kranig hadden afgebracht,

Om twee uur in de middag daverde het station van Tegal van ons gezang, gelach, gepraat! Na onze gastvrouw en gastheer, de heer en mevrouw Dencher, bedankt en over en weer hartelijk afscheid genomen te hebben, stapten we in de diverse, gereedstaande treinen, die ons huiswaarts zouden brengen.

Nog zie ik in mijn verbeelding die tientallen uniformen en galmt het me nog lieflijk na: Wij, Indische meisjes, zo jong en zo blij! En zo behoort de ontvangst van „de Trekkende Vlag" dan weer tot het verleden, maar wij padvindsters, volgen haar in gedachten op haar verdere reis over de Archipel. Moge zij na volbrachte taak behouden weer in het Vaderland terug keren! BLAUWOOG.

December 1938

Noord-Java
03-12-1938 Cheribon
West-Java
10-12-1938 Bandoeng
16-12-1938 Pengalengan
17-12-1938 Soekaboemi

Bandoeng

Het was Zaterdag, 10 December. Vrolijk peddelde ons groepje de Dagoweg op, naar het Christelijk Lyceum, waar de overdracht van de Trekkende Vlag zou plaats vinden. Daar trokken we allen groepsgewijs over het schoolerf naar het sportveld, met de afdelingsvaandels voorop. De padvindsters en kabouters stelden zich op in een hoek van het veld. Alle 15 groepen van Bandoeng waren er; bovendien was er nog een padvindstersgroep uit Garoet, terwijl ook een Oehoe uit Lembang aanwezig was. De meisjes die de vaandels droegen, waren bij elkaar gekomen in het midden van het veld en repeteerden nog even de wijze van opstelling voor straks. De wind speelde tussen de vlaggen door en ontplooidde ze, mooi blauw met het gele, door het wapperen haast levende, klaverblad. Na een korte poos kwamen de meisjes met de vaandels weer terug en gingen ieder voor hun eigen groep staan. Toen het commando gegeven werd, marcheerden we het veld op en vormden volgens de instructies een hoefijzer om de vlaggenpaal.

Guido Potjer, onze D.C. nam daarop het woord en vertelde ons, dat de Trekkende Vlag met een boodschap van onze Chief Guide en een boodschap uit Holland eindelijk, na door heel Nederland en de West getrokken te zijn in ons eigen Oost-Indië was aangeland, en vanuit Malang haar reis had voortgezet. Uit Cheribon zou ze nu tenslotte in ons midden komen en dan naar Soekaboemi reizen. Deze vlag begon haar grote reis na de Wereld-Jamboree in 1937 en droeg met zich mee de wensen van vele duizenden padvindsters.

Het vlagescorte uit Cheribon was intussen aangekomen en nam gevolgd door het Bandoengse z'n plaats in links van het bestuur. De Nederlandsche driekleur werd nu gebroken. Allen zongen wij plechtig het lied: „Ik breng eerbiediglijk mijn hulde aan U, o, fiere vlag", en brachten het saluut. Daarna had de overdracht van de Trekkende Vlag plaats. Het was heel stil, toen de Vlag uit handen van de drie Cheribonse padvindsters overging in die van ons escorte. Eerbiedig richtten zich aller ogen op het stralende

blauw, het zonnige geel van de vlag en het zilverwit van de vlaggenstok. De oorkondedoos en de tas werden ook overhandigd.

Onder de Trekkende Vlag staande las Guido ons de boodschap van Lady Baden Powell in het Engels voor. Zij wenste, dat de Trekkende Vlag haar doel zou bereiken en de band van zusterschap nog steviger zou maken, dat we elkaar zouden helpen en bijstaan, en dat er geen verschil zou zijn tussen arm en rijk. Degenen die het Engels verstonden voelden hoe sympathiek zij sprak, zij was geen vreemde meer voor ons, maar een vriendin; een kameraad, die ons een goed pad en zonnig spoor toewenste. Mevrouw Hullen las daarop de Hollandse vertaling voor.

Daarna brachten de kabouters de kringgroet en mochten toen allen de Vlag even aanraken. De gelukkige, die de eer had vlaggendraagster te zijn, ging tussen de dubbele rij kabouters door en elke kabouter legde even haar handje op het gouden klaverblad. Daarna kwamen wij padvindsters aan de beurt. Onder het zingen van het „Hoort, zegt 't voort" „Wij Indische meisjes" en „Padvindster ben je", marcheerden wij één voor één langs de Vlag om óók het stralende klaverblad aan te raken en met welk een gewaarwording! We voelden ons meer dan ooit zusters van elkaar en van alle padvindsters op aarde. Ook deze wensen gaan met U mee, o Vlag! Onze groeten aan de andere padvindsters!

Na afloop trokken achter de Trekkende Vlag door een haag gevormd door vrolijk wapperende groepsvlaggen eerst de kabouters weg, waarna wij volgden. En allen namen wij iets kostbaars in onze harten mee.

MARY MULDER, A.P.I. Anjelieren BANDOENG III.

Soekaboemi

17 December 1938, de lang verwachte dag, de dag, waarop het escorte van Bandoeng de Trekkende Vlag in ons midden zou brengen. In plaats van een stralende, gouden zon aan een heldere blauwe lucht, die als een natuur-verwezenlijking zou zijn van ons gouden klaverblad op het blauwe veld, in plaats van die heerlijke natuur-hulde: een grijze hemel en regendruppels. Maar Hagel en sneeuw, onweer, wind en regen deren ons niet, we kunnen er wel tegen!

We verwachtten de Trekkende Vlag om ongeveer kwart voor vijf. De voorzitter van het bestuur, een escorte van drie leidsters en drie meisjes waren aan het station om haar te verwelkomen. Om 4 uur p.m. krioelde het in de grote loods van de Gem. H. C. S. van bruine en groene jurken. En alsof het druilrige weer niet voldoende was, kwam het ontstellende bericht: „Hoppe Snor is ziek”. Hoppe, de spil van de ceremonie! Maar we zaten niet om spullen verleggen, Vaantje Gau was er nog. Ze liet de meisjes en kabouters op hun plaatsen staan, de padvindsters in de vorm van een klaverblad met in het midden van het middelste blad een meisje met de rood-wit-blauwe vlag, daarvoor de dames van het bestuur; in het linkerblad een p.v. met ons vaandel, in het rechterblad een kabouter met de kabouter vlag. In het midden van het klaverblad het Soekaboemise escorte. De steel van het klaverblad was vervangen door de paddenstoel, gevormd door de kabouters. De leidsters stonden aan de onderkant; zij steunen de paddenstoel en het klaverblad. Nu moesten 6 kabouters en 6 P.V.'s een poort vormen, waardoor de vlag ons klaverblad zou binnentrekken. Zo wachtten wij, wachtten....

„Zij komt!” meldde de uitkijkpost. Een fluitsignaal.. Ieder stond op haar plaats. Daar gluurden het goud en het blauw om de hoek en lachten ons tegen.... Doodse stilte. Je hoorde de voetstappen over het ruime erf. Vlak voor de poort stond het escorte stil. Toen moesten ze door de poort tot aan de steel van de paddenstoel lopen, terwijl door „de poort” werd gesalueerd. Hierna zochten de poortmeisjes hun plaatsje op. Door allen werd saluut gebracht aan de Trekkende Vlag. Het Bandoengse escorte liep door de paddenstoel naar het midden van het Klaverblad tot voor het Soekaboemise escorte. Ernstig zongen de stemmen het eerste couplet van het Internationale P.V. lied.

Mevrouw van Unen, voorzitter van het bestuur, nam nu het woord. Heel eenvoudig en duidelijk gaf ze uitleg van de bedoeling van de komst van de Trekkende Vlag in ons midden. Hierna had de overdracht keurig plaats, waarbij Bandoeng zei:

Bandoeng brengt U de Trekkende Vlag.

Zij heeft onze schakel sterker doen glanzen.

Moge het ook zo met Uw schakel zijn.

Tijdens de overdracht werd door allen gesalueerd. Het Bandoengse escorte ging tussen haar Soekaboemise zusters staan. Achtereenvolgens werden voorgelezen de oorkonde door Vaantje Gau, de boodschap van Lady Baden Powell door Oehoe 't Hart en de boodschap van Oam door Oehoe Khoe. Het „Hoort zegt het voort” weerklonk. Nu bracht Oehoe Khoe de Trekkende Vlag in het midden van de kabouters, die netjes de kringgroet brachten. Nadat Oehoe de vlag had teruggegeven, mochten de kabouters de vlag aanraken onder het zeggen van het geheime woord „Heo”. Ernstige gezichtjes, kleine handjes, die schuchter-teer het blauw aanraakten, kloppende hartjes, die wensen dat het „Heo” de wereld zal regeren.

Toen de kabouters weer op hun plaats stonden, zongen de padvindsters „Wij Indische meisjes”, waarna ze de vlag mochten aanraken, een ieder meegeevende de mooiste en liefste gedachten en wensen. De leidsters en dames van het bestuur sloten zich achter hen aan. Nu vormden de meisjes een groot hoefijzer onderaan de paddenstoel om voor te stellen het geluk dat de padvinderij ons geeft, als het einddoel: de verwezenlijking van al het goede, dat de Trekkende Vlag in zich draagt, bereikt is. Het bestuur ging in het midden van het hoefijzer staan, waarbij de voorzitter het vlagescorte van Bandoeng dank zei voor het brengen van de Trekkende Vlag. Met de zusterketen zongen de padvindsters het Beloftelied.

Het regende niet meer, daarom gingen we met de Trekkende Vlag voorop naar het huis van Hoppe. Hierna werd de vlag naar het huis van de voorzitter gebracht, waar ze tot 7 Januari 1939 in bewaring blijft: ' -

Een' onvergetelijke dag, die nu tot het verleden behoort. - V. G. Soekaboemi, 19 Dec. 1938.

Januari 1939

Buitenzorg

Zaterdag 7 Januari was het escorte van Buitenzorg op het station aanwezig. Het escorte bestond uit: Oorkonde draagster, Hertja Kepel (Kat. Troep) Vaandeldraagster, Mies Bruggeman (groep 1) en Hetty Werner (een meisje uit Depok).

Met de drie meisjes uit Soekaboemi marcheerden wij, geleid door ons Vaantje naar het veld. Bij aankomst van de vlag stapte Guido uit het straatje dat gevormd was door de Kat. groep, de gasten (Depok) en onze groep I. Hiertussen waren kabouters opgesteld. Guido bracht saluut en trad terug terwijl ze het internationale p.v. lied inzette. De vlag werd statig tussen de rijen door gevoerd. De P.V.'s salueerden. Als steel van het klaverblad, dat met geel lint op den grond gevormd was, stonden rondeleidsters met hun gele bloemen, blauwe linten en versierde ronde stokken.

Guido sloot zich bij Vaantje aan, maar bij het einde van de steel gingen ze beiden een andere richting op, namelijk de randen van het klaverblad langs.

Het escorte was ondertussen in de top van het klaverblad aangekomen en Soekaboemi ging toen, gezien vanuit de steel aan de linkerkant en Buitenzorg aan de rechterkant staan. Nadat al de padvindsters zich om het klaverblad hadden opgesteld, ging Vaantje, nadat het 2e couplet van het Internationale P.V. lied gezongen was, naar het midden van het klaverblad.

Guido vroeg toen Soekaboemi de „vlag” aan Buitenzorg over te geven. Hierna las Vaantje de boodschap uit de Oorkonde-does, die we allen erg mooi vonden, voor. Hierna werd het derde couplet van het internationale lied gezongen. Toen op eens hoorde men:

„Kabouters!” en gauw kwamen ze aan en deden om de paddenstoel waar naast nu de Buitenzorgse padvindster met de wereldvlag stond, hun kringgroet.

Toen de kabouters weer om het klaverblad stonden, kwamen er drie P.V.'s in het blad staan, elk voorzien van een roodwit-blauwe vlag.

De eerste en middelste padvindster zei: „Ik zal ernstig trachten." hierbij stak ze. baar vlag omhoog.

De andere padvindsters (de troepen dus) antwoordden met de eerste regel van de Belofte.

Nu herhaalde no. 2, de rechtse: „Ik zal ernstig trachten". De troepen antwoordden met de tweede regel van de Belofte.

Toen de derde en als antwoord de derde regel van de Belofte. Hierna gingen alle drie de vlaggen naar boven en no. 1 zei: „Wees bereid". De troep antwoordde:

„Wij zijn bereid" en salueerde.

Toen liep het escorte naar de steel en begon zijn rondgang langs heel het klaverblad, waar alle Padvindsters en Kabouters beurtelings met de linkerhand het klaverblad in de „vlag" aanraakten en rechts salueerden.

Hierna stelde het escorte zich opnieuw op aan het einde van de steel. Guido zei: „Troep-salut" en het escorte marcheerde af. Een tien meter verder wachtte ze echter op het vlaggenescorte, vier kabouters en de steel die de „vlag" naar het huis van Guido zouden geleiden. De Vlag zal hier een week logeren. Donderdagmiddag gingen we op ons troephuis' de oorkonde bekijken.

Batavia 14 januari

Het was onder een stralend blauwe hemel dat onze kabouters en padvindsters met hun troepvlaggen Zaterdagmiddag in een drievoudig hoefijzer zich opstelden, wachtend op de dingen die komen zouden. Rechts en links buiten het hoefijzer wapperden diverse landen vlaggen, die door enige P.V.'s werden omhoog gehouden.

Eindelijk vertrok het escorte naar het station om Buitenzorg te ontvangen en we wisten, dat het nu niet lang meer duren kon. Daar weerklonk het opmarcheren van hét escorte en allen namen de houding aan.

Daar was dan eindelijk de vlag. Het escorte trad het hoefijzer binnen, terwijl op hetzelfde ogenblik het „Hoort zegt het voort" werd ingezet met eerbiedig saluut. Nadat de beide escortes zich in de kring tegenover elkaar hadden opgesteld en aller ogen getrokken werden naar het wapperend blauw, trad onze Presidente naar voren met de volgende woorden: „Kabouters en Padvindsters! Nu de vlag op haar reis over Java onze stad als laatste

in de keten bereikt heeft en straks in de afdelingen op de buitengewesten haar tocht zal beginnen, wil ik jullie met een kort woord nog eens wijzen op de betekenis van de ceremonie, die nu plaats vindt. Het is alweer ruim anderhalf jaar geleden, dat deze vaan uit de handen van haar, die in onze

beweging wel de eerste plaats inneemt, van Lady Baden Powell, en die van de P.V.'s uit Vlissingen overging. Vier maanden reist ze nu door dit land en overal is zij door jullie padvindsterszusjes met vreugde ingehaald. Ik hoop, dat jullie ook zullen voelen, wat het betekent, dat deze vlag vandaag voor een korte tijd aan ons wordt toevertrouwd. Jullie weten wel, dat, als de soldaten bij een parade opmarcheren, bij elk vaandel, dat voorbij komt, allen opstaan om het te groeten, omdat we weten, wat dat vaandel voor het leger betekent, dat het in uren van gevaar door onze mannen hooggehouden en beveiligd moet worden. En in ons opstaan willen wij iets van den eerbied leggen, dien wij voelen voor dat, wat een ander heilig is. Nu weet ik dat ons vaandel geen vaandel is, dat in werkelijke gevechten wordt meegedragen, maar al kennen wij dan geen oorlog, we kennen toch wel den strijd, dien wij als padvindster elke dag hebben te strijden tegen wat er aan lelijks in ons hart wil binnenkomen en dan heeft ons dit vaandel toch ook dikwijls moed en kracht gegeven om door te zetten en de innerlijke vijanden te overwinnen. We zijn daarmee begonnen toen we voor het eerst de hand op het gouden hart van het klaverblad legden en in handen van onze Hoppie beloofden een trouw padvindster te willen zijn, een sterke schakel in de keten. Maar de meesten van ons gaat het toch zo, dat wat wij dagelijks om ons heen hebben, ons bijna al te gewoon wordt. Wanneer we niet oppassen, merken wij het mooie en hoge in onze omgeving niet meer op. Maak je je wel elke Zaterdag, als je je eigen vlag ziet waar, wat het is, een padvindster te mogen zijn en denk je er, buiten de Zaterdag dikwijls over na, wat er van je gevraagd wordt? Ik denk, dat daar bij ons allen, bij mij zo goed als bij jullie, nog wel heel wat aan ontbreekt. Laten we dan bij deze vlag, die ons de groeten brengt van al de P.V. zusjes uit drie verschillende werelddelen, en met die groeten en zovele goede gedachten, die die anderen voor ons meegaven, gedachten van trouw, vriendschap en vrede, die wij in de tegenwoordige wereld niet genoeg kunnen uitzenden, laten wij dan bij deze vlag ons nog eens afvragen: „Was ik een goed padvindster

en laat ik nog meer mijn best doen het te worden". Als jullie straks met deze gedachte de vlag aanraakt, dan is het niet maar een vluchtig langs de vlag strijken, maar een meegeven ook aan anderen, van wat er aan het allerbeste in je woont. Haar gedachteloos aanraken zou waardeloos zijn.

Van plaats tot plaats is deze vlag getrokken, overal een schakel van goede gedachten aan de reeds gevormde keten smedend, die straks de wereld omsluiten moet. Laten wij ons deel met overtuiging geven als goede P.V.'s. Dat is wat Lady Baden Powell met haar vlag bedoeld heeft.

Escorte van-Buitenzorg, mag Batavia nu uit jullie handen deze vlag ontvangen".

Het waren woorden, die ons weer eens bewust maakten, hoe nodig het is, steeds waakzaam te zijn en die ons opwekten tot hernieuwing van onze belofte, toen langzaam de vlag in onze handen overging. Nu hadden wij de Trekkende Vlag, die trots door ons escorte in ontvangst was genomen, dan eindelijk in ons midden. Voor de zoveelste maal op haar weg werden de oorkonde van Lady Baden Powell en de boodschap van Oam voorgelezen. Na deze plechtige ontvangst gingen we over tot de begroeting, die Batavia de Trekkende Vlag wilde brengen als uiting van grote blijdschap over het voorrecht, dat haar ten deel viel.

Op blokfluiten werd de eerste strofe van het Chalet-lied gespeeld en op de roep: „Azië", kwamen van rechts en links twee meisjes aan met de vlaggen van China en Brits-Indië, Japan en Oost-Indië,, die gevierden het hoefijzer binnen mar- cheerden tot op 2 meter afstand van het vlagescorte en eerbiedig met hun vlaggen het saluut aan de Trekkende Vlag brachten met de woorden:

*Wij, Azie's Padvindsterslanden,
Zijn dankbaar voor de sterke banden,
Die U deed komen aan onze stranden.*

Onder correct afmarcheren stelden zij zich binnen het hoefijzer op. Weer klonken de blokfluiten en op gelijke wijze traden Amerika, Australië, Afrika,

Europa en Nederland naar voren, respectievelijk met de volgende spreuken:

Hierna plaatsten zij zich in de vlaggenkring. Tot slot brachten de kabouters, met een vrolijke kringgroet hun hulde. Onmerkbaar ging het dubbele hoefijzer over in één groot, werd de zusterketen gevormd en weerklonken in een pakkend spreekkoor de woorden: „Ik ben een schakel in den gulden liefde keten, die de gehele wereld omvat en ik zal mijn schakel sterk en glanzend houden". Het was ons antwoord op de boodschap van goodwill en vrede, van Lady Baden Powell, welk antwoord bezegeld werd met het zingen van het Internationale P.V. lied.

Langzaam trad nu het vlagescorte, door alle aanwezige vlaggen gevolgd, buiten het hoefijzer om zich op te stellen voor het défilé... In een rustig tempo cirkelden de bruine en grijze uniformen uiteen en zo trokken als een lange keten de kabouters en padvindsters langs de vlag, eerbiedig brengend hun groet. En bij het, aanraken van het Klaverblad steeg in ons hart het verlangen op, dat tot één groot verlangen' uitgroeide: Haar steeds waardig te mogen zijn en blijven!"

De Trekkende Vlag in de Buitenbezittingen

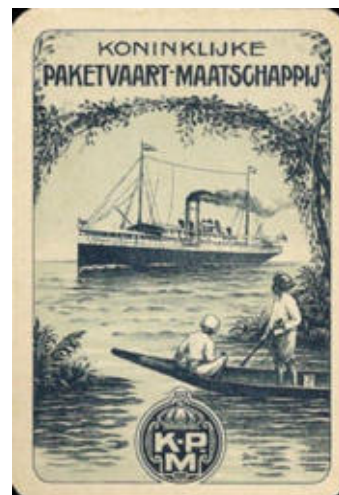
De Trekkende Vlag heeft nu haar reis op Java beëindigd. Overal sprak ze van Vriendschap, Vrede door goede verstandhouding en van Zusterbanden over de hele wereld. Nu is de tijd aangebroken, dat zij het water oversteekt om de zusjes van de verre streken in Indië haar boodschap te brengen. Jammer genoeg zijn de afstanden zo groot, dat een escorte van padvindsters niet zelf de vlag kan geleiden van de ene afdeling naar de andere. Maar een goeds p.v. past zich met 'artikel-8-blijmoedigheid' aan bij alle omstandigheden.

Van Java naar West-Sumatra

De Koninklijke Paketvaart Maatschappij is zo 'buitengewoon welwillend geweest, zich geheel belangloos bereid te verklaren de vlag de hele archipel rond te varen. De reisroute werd één dezer dagen naar Malang ter goedkeuring gezonden.

Oam stuurde een lijstje van alle plekjes, waar discipelen van B. P. haar woonplaats hadden en een keurige reisroute werd voor ons uitgeknobbeld. We kunnen de K.P.M. niet dankbaar genoeg zijn voor al deze hulpvaardigheid. Mogen alle leidsters, padvindsters en kabouters, verspreid om de evenaar, net zulke mooie momenten beleven als wij hier op Java. AVOK

*Wij, Amerika's schakels uit de keten,
Viel het groot geluk ten deel
U reeds in ons eigen land welkom te heten.
Ook 's Werelds verste delen
Zijn, door U, ons Klaverblad, bijeen.
Wij, Australië en Afrika's landen
Buigen voor U, onze vlag, als één.
Wij, Europa's landen bij elkaar
Brengen U onze diepe groet.
Symbool onze zusterschaar.
Op de Jamboree, verleden jaar,
Gaf Lady Baden Powell
Aan Nederland de Wereldvlag
Ons Padvindsters symbool,
Met opdracht dat zij reizen zou
Door Nederland en Indië
Zodat ons stralend klaverblad
Aan iedere schakel 't voorbeeld gaf
HOE sterk en glanzend zij haar verwacht.*

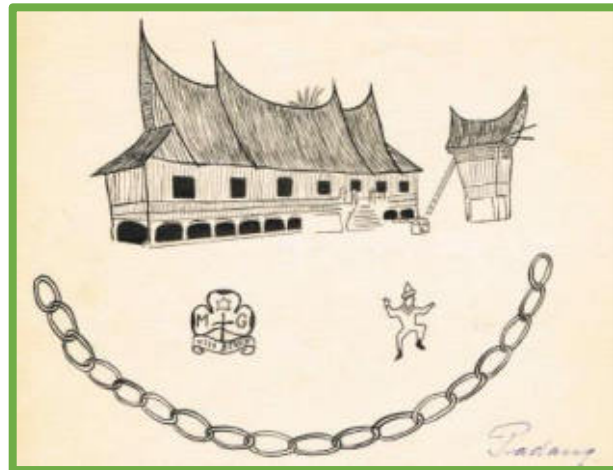
De Koninklijke Paketvaart-Maatschappij (KPM) was een scheepvaartbedrijf, dat de zeevaart verbindings onderhield tussen de eilanden van Indonesië

De Trekkende Vlag is nu, na heel Java doorgereisd te hebben, naar de buitenbezittingen vertrokken. Zoals jullie de vorige keer hebt kunnen lezen is de K.P.M. zo vriendelijk de Vlag geheel kosteloos te vervoeren.

Hiernaast een kaartje waar op deze tocht precies staat aangegeven, met een lijstje van alle data. Neem daar nu eens een atlas bij en tracht je voor te stellen wat het moet betekenen om, als je in een plaats woont als Kota Radja of Pontianak of op een eiland als Toeal een vlag te ontvangen die door zoveel padvindsters en kabouters is gegroet en aangeraakt en waar omheen zoveel plechtige bijeenkomsten hebben plaats gehad!

De Trekkende Vlag te Padang

Wat waren we vroeg op Emmahaven! Dat moest ook, want de Heemskerck kon om 7 uur binnenkomen. Maar helaas tot half tien moesten we wachten, doch eindelijk 'kwam de boot en het vlagescorte met onze DC., Hoppie van Kempen, klommen aan boord, waar de kapitein van de Heemskerck de wereldvlag overhandigde. Daar alle P.V.'s op school waren (het escorte had vrij gekregen) werden de vlag en oorkonde tot 's middags bij Hoppie van Kempen bewaard, waar zij om 4.30 officieel door een ander escorte werd -afgehaald, dat gevolgd door de troepvlaggen van de meisjes, en aan weerszijden begeleid door rijtjes troepvlaggen van de jongens naar het veld marcheerde, waar stonden opgesteld P.V.'s, kabouters en Bestuur. Door een erewacht van P.V.'s kwam de vlag het veld op. Er waren ook Leiders en Leidsters en het Bestuur van de „Jongens" als toeschouwers, en ook een groep welpen. Met het Wilhelmus werden we begroet, waarna Hoppie van Kempen iets vertelde over de wereldvlag en den kapitein van de K.P.M. die de vlag gebracht had en die ook op het veld aanwezig was, bedankte, waarna ze onze Beschermvrouwe Mevr. Bosselaar en de burgemeester, die op deze dag nog het dankteken kreeg, toesprak. Nadat Hoppie over de vlag verteld had, werd deze aan de voorzitter van de afdeling overgegeven. Daarna dansten de kabouters hun feëenring erom heen, toen kwamen de P.V.'s in een kring erom heen staan en één van ons hernieuwde voor ons allemaal de Belofte. Hierna zongen we „Ik koos als weg door 't leven" en het Internationale P.V. lied als slot.

*Zie de Vlag, die uit Holland is gekomen,
't Is de vlag, waarvan ieder heeft vernomen,
In dit land, waar we voelen de-Zusterband,
Kwam zij brengen een groet uit het Vaderland,
O, Vlag, jij Trekkende Vlag,
Wij vergeten je nooit,
Neem een groet naar Holland mee,
O Vlag, jij Trekkende Vlag,
Dat je altijd maar vrede, vriendschap,
(liefde, vreugde) „goodwill" brengen mag.
O jij Padvindstersvlag.*

Daarna défileerden kabouters en padvindsters, langs de vlag en allen raakten haar even aan, dan in looppas naar de uitgang van het veld waar we tot half op het veld een haag vormden, waardoor het vlagescorte de wereldvlag het veld afbracht en naar het huis van de voorzitter. Vier dagen later werd ze daar weer afgehaald, om naar de boot te worden gebracht en toen begon de pret. De bus met padvindsters reed vooruit, zette bij iedere 2 km een escorte neer, terwijl ze het vorige weer mee verder nam. Zo werd het laatste escorte weer keurig opgewacht door groep 1 en III en enige bestuursleden. Toen kwam het ogenblik, en dat was, toen we op het dek stonden en de kapitein de vlag en oorkonde overhandigde. Onze D.C. sprak nog een paar woorden en zond een groet voor Kota Radja mee, en we wensten de vlag „goede reis" en zongen een afscheid haar toe op de wijs van „de Kampvlag". Hier volgt 'het lied:

←
Een laatste saluut, en we gingen met lege handen, maar harten vol
Padvindstersbeloften terug naar de bus. Grappig was het dat Vaantje Puck die gauw als A.L. zal worden geïnstalleerd en die nog niet zo lang uit Holland hier is, als Hollandsche Padvindster de vlag aan boord bracht.
VAANTJE EN P.V.STERS GROEP 1,

Noord-Sumatra
03-02-1939 Koetaradja
07-02-1939 Medan
13-02-1939 Singapore
Oost-Sumatra
20-02-1939 Djambi
Zuid-Sumatra
26-02-1939 Pladjoe
28-02-1939 Palembang

Februari 1939 Sumatra / Singapore

Kota-Radja

Op 31 Januari bij daglicht kwam de „Elout" die onze vlag bracht, op de rede. Alle padvindsters en kabouters hadden een uur vrij van school gekregen om de Vlag feestelijk te kunnen inhalen. Daar de boot 4 uur zou blijven liggen was het niet nodig zo vroeg al te gaan, dus vertrokken wij om half acht met alle vlaggen. In een grote open sloep, die ons gratis ter beschikking was gesteld, gingen wij naar boord toe, waar twee padvindsters de Vlag en de Oorkonde in ontvangst namen van de Kapitein, die een korte toespraak hield. Daarop salueerden de troepen en al onze vlaggen de Trekkende Vlag,

Waarom zal ik
U V. B. B. B.
Die mijn woord belooft
ik uitslag te brengen.
Mijn plecht te doen
jagene God, de welken
in mijn land.
Waarom te helpen want
ik hem.
De V. V. te helpen
samen.

waarop wij het Vlaggenlied zongen, den kapitein groetten, bedankten en van boord gingen. De Atjeh-club had het toneel ter beschikking gesteld om de vlag op te stellen en wij maakten een mooie vlaggengroep.

De volgende middag om uur kwamen wij allen in de Atjehclub bij elkaar en droegen onze vlag in optocht, tussen of liever geëscorteerd door de andere vlaggen en met de stafmuziek voorop door de stad, waarna wij voor ons P.V. huisje een korte ceremonie hielden.

Hiervoor werden de vlaggen in een tevoren klaargezette kist met zand geplant, waar Hopvrouw en Vaantje rechts van gingen staan en Oehoe en Oebi links met de padvindsters en kabouters in een halve kring ervoor. Eerst zongen wij ons: „Hoort zegt het voort", gelijk met de kabouters. Toen zongen de kabouters: „Wij kabouters zijn" enz. Daarna de padvindsters: „Wij Indische meisjes".

Daarna trad de hopvrouw naar voren, nam de oorkonde in ontvangst en liet de meisjes eerst de doos bekijken, terwijl zij vertelde van alle vlaggen die erop stonden en dat de doos zelf door P.V.'s gemaakt was. Daarna deed ze de doos open en liet de oorkonde van onze Chief Guide zien, waarna ze haar in het Hollands voorlas. Vervolgens verzocht ze de padvindsters, één voor één naar voren te treden, de vlag-met de linkerhand te pakken, met de rechter het saluut te brengen en: „Ik ben bereid" of „Pak aan" te zeggen, waarna wij de schakelketen om de vlaggen vormden en in optocht terug naar de Atjehclub gingen, waar de vlaggen als tevoren werden opgesteld. Nu mochten de kabouters en P.V.'s onder toezicht van Oehoe en Hoppie de oorkonde van dichtbij bekijken, waarbij verschillende opvallend mooie bladen, uitroepen van bijval en bewondering ontlokten. Nadat de kinderen waren getrakteerd gingen wij nog eenmaal in een cirkel voor de vlag staan en zongen eerst ons Vlaggenlied en daarna het Wilhelmus, waarna wij het saluut brachten en naar huis gingen.

De vlag blijft daar nu tot de 4e staan, waarna wij haar met een klein escorte aan boord zullen brengen voor haar reis naar Medan.

Medan

Maandag 6 Februari is de Trekkende Vlag met de „Schouten", die haar van Kota Radja naar Belawan bracht, gearriveerd, en des middags om half 5 verzamelde zich het vlagescorte, bestaande uit drie meisjes, resp. van (Gr. II, IV en V bij de voorzitter, Mevr. Messeling, om de vlag per auto, welke welwillend door de voorzitter werd afgestaan, van boord te gaan halen. Dé vlag is tot de volgende dag bewaard gebleven ten huize van de voorzitter.

De 7e Februari stonden alle groepen te 4.30 p.m. opgesteld op het terrein aan de Poloniaweg, in afwachting van de vlag, die door het vlagescorte ontrold van het huis van de voorzitter naar de Poloniaweg zou worden gebracht. De padvindsters in hoefijzervorm met de groepsvlag en escorte voor elke groep, daarbinnen de kabouters in eenzelfde vorm rond de paddenstoel.

Het was een ontroerend moment toen de Trekkende Vlag in zicht kwam, en door allen het „Hoort, zegt het voort" werd ingezet. Met een eerbiedig saluut werd daarna de vlag bij binnenkomst ontvangen. Op fluitsignaal van de D.C. Mevr. Molendijk, begaven de vlagescortes der groepen zich naar de Trekkende Vlag, de groepsvlaggen werden aan beide zijden opgesteld en de rest van de escortes keerde in looppas naar haar plaats terug, met welke plechtigheid de Trekkende Vlag in de afdeling was opgenomen.

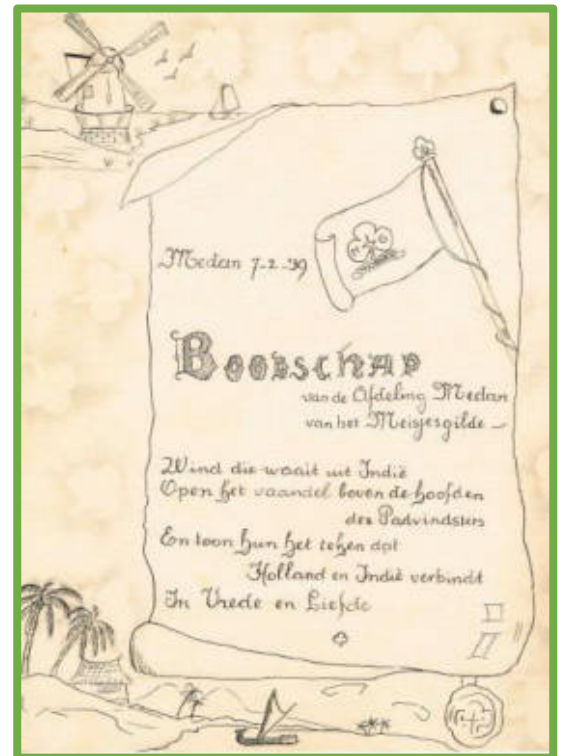
Onder ernstige stilte werd resp. door voorzitter en D.C. achtereenvolgens de boodschap voorgelezen van Lady Baden Powell en een boodschap van Oam. Nadat ook de groepsvlaggen hun plaats in de kring weer hadden ingenomen, werd de Trekkende Vlag langzaam langs alle padvindsters en kabouters geleid, die haar allen met de hand aanraakten.

Het ogenblik was nu aangebroken, waarop de padvindsters de handen ineen legden, zodoende met het escorte van de Trekkende Vlag één grote gesloten kring vormende. Door Mevrouw Aarsse werd nu de padvindsterbelofte regel voor regel voorgezegt, welke regels door allen werden herhaald.

Na deze treffende ceremonie werd de kring weer geopend en overhandigde één der padvindsters de door haar getekende oorkonde aan het escorte, terwijl Mevr. de Kat de boodschap van Medan voorlas, welke luidt:

Wind, die waait over Indië, opent dit vaandel boven de hoofden van de padvindsters om te tonen, dat Nederland en Indië verbonden zijn door een band van vrede en liefde. ----->

De plechtigheid eindigde met het zingen van het Indische P.V. lied, en onder een stil saluut marcheerde het vlagescorte met de Trekkende Vlag weer af.

Na de ontvangst van de Vlag in Medan, werd er onder de Padvindsters een wedstrijd uitgeschreven voor het beste verslag. Het volgende opstel, geschreven door een Indische p.v., won de prijs. Zouden jullie ook niet graag een vreemde taal zó goed schrijven?

Het was Dinsdagmiddag. De zon wierp haar laatste stralen over het terrein voor de Europese lagere school. In het midden stond de rode „paddenstoel", waarheen alle groepen van het meisjesgilde in de vorm van een hoefijzer stonden opgesteld, in afwachting van de „Trekende Vlag", welke door drie padvindsters werd gehaald. En als een juiging klonk het „Hoort, zegt het voort", toen de Trekkende Vlag wapperend binnen kwam en met een eerbiedig saluut ontvangen werd. Ach, het was een ontroerend ogenblik. Diep onder de indruk keek ik naar de wapperende Vlag, die daar zo blauw tegen het groene veld afstak. Plotseling kreeg ik er kippevel van. Het was net of die Vlag iets tot mij zei. Een onverklaarbaar iets. Maar voor een ogenblik heerste in mijn hart „Vrede en Liefde". Dat ene ogenblik zal ik mijn hele leven nooit

vergeten. Plotseling klonk een fluitsignaal en ik was tot de werkelijkheid teruggekeerd. De vlagescortes van de verschillende groepen met de groepsvlaggen begaven zich naar de Trekkende Vlag, waarna deze in de afdeling werd opgenomen.

Onder een ernstige stilte las mevrouw Hesselink de boodschap van Lady Baden Powell voor, waarna onze districts-commissaresse de boodschap van mej. Siedenburg uit Malang, de Hoofdcommissaresse van de Indische padvindsters en beter bekend onder haar naam Oam, voorlas. Toen ze klaar was maakte de Trekkende Vlag een rondgang langs de meisjes. We reikten haar één voor één de hand. Het was muisstil op het veld. De meisjes gingen toen in een kring staan en vormden tezamen een keten. Hoppie Aarsse zei de padvindsterbelofte regel voor regel voor, welke-regels door allen herhaald werden. Luid en helder-klonk haar stem door het grote veld. Toen de kring weer geopend werd tot de hoefijzervorm, werd aan Hoppie de Kat de oorkonde met boodschap van Medan overreikt, welke door een van de meisjes getekend was. Hoppie de Kat las deze voor:

„Wind, die waait over Indië, opent dit vaandel boven de hoofden van de padvindsters om te tonen, dat Nederland en Indië verbonden zijn door een band van vrede en liefde". Toen was het even stil. De Trekkende Vlag nam afscheid. De zo blijde plechtigheid sloot met het zingen van „Wij, Indische Meisjes" en onder een stil en ernstig saluut marcheerde het vlagescorte met de Trekkende Vlag af. Zo werd de „Trekende Vlag" door onze afdeling Medan ontvangen. PADVINDSTER S. W. IDAJATI.

Singapore

Het was voor de Kring Holland te Singapore een beetje een puzzel hoe we de Trekkende Vlag het waardigst konden ontvangen. Een jaar geleden begonnen we de afdeling Singapore met een stel Kabouters plus zeven meisjes, die de padvindsters leeftijd al bereikt hadden. Toen er van deze patrouille drie meisjes naar Europa vertrokken en bovendien de leidster Mevrouw Meyer naar Palembang werd overgeplaatst, werden de vier overgebleven padvindsters, na enig gescharrel ingedeeld bij een, min of meer internationaal bedoelde, Engelse Groep.

Een echt vlagescorte hadden we dus niet. Van genoemde vier padvindsters was er bovendien één tijdelijk naar Java, één kon op den morgen van 13 Februari onmogelijk haar lessen verzuimen en daar om verschillende redenen ook geen leidsters in aanmerking kwamen voor het dragen of geleiden van de Vlag moesten wij wel een Kabouter nemen bij de twee padvindsters voor het escorteren.

Gelukkig hadden wij alle medewerking van Schoolbestuur en K.P.M. Agentschap.

De Valentijn, die de Vlag naar Singapore bracht was Maandagmorgen tussen 8 uur en 12 uur op de rede. De Kabouters mochten een gedeelte van de morgen vrij en er was een lunch beschikbaar om ons gezamenlijk van de Clifford Pier (zie foto) naar de boot te brengen;

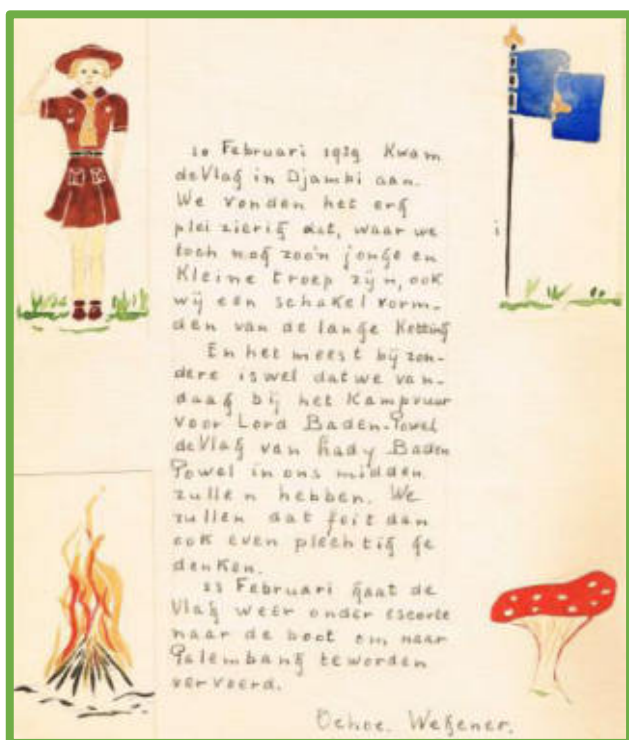
De kinderen hebben op de Kringmiddagen wimpeltjes geplakt om de lorrie te versieren, waarmee we naar de Pier zouden rijden. Maandagmorgen 13 Februari haalden we het hele stel van school en reden nagewuifd en na gejuicht door de onderwijzeressen en andere leerlingen naar de Pier, waar we, natuurlijk aangehaapt door Singaporeanen van alle kleuren en rassen in de launch stapten, die ons naar de Valentijn bracht.

De Kapitein had de Vlag en oorkonde al voor ons klaar gelegd, we zagen het blauw en goud al van verre en het escorte hoefde de kostbare last alleen maar op te nemen, waarna we het Vlaggelied zongen en de oorkonde werd voorgelezen door Mevrouw Viruly. Op de terugweg wapperde de Vlag lustig voorop launch en lorrie. De reporter van de Straits Times fotografeerde en we maakten met de lorrie een kleine omweg langs het gebouw van Consulaat en K.P.M. In de school, tevens Kabouterhol, liep het vlagescorte op verzoek van de onderwijzeressen de verschillende klassen door en daarna werd de Vlag in een leeg lokaal bewaard.

Woensdag 15 Februari. Onze gewone Kringmiddag stond natuurlijk in het teken van de Trekkende Vlag. Om half vijf werden de kinderen met auto's van de school naar het huis van Mevrouw Viruly, onze Presidente, gebracht waar omstreeks 5 uur het escorte met de Vlag arriveerde en ontvangen werd door de in een kring opgestelde Kabouters, die weer het Vlaggelied zongen en de Kringgroet brachten, waarna de wetten van Padvindsters en Kabouters werden opgezegd.

Oehoe Reuvenkamp las nog eens de Oorkonde, de boodschap van Oam en enkele van de begeleidende verslagen voor en Mw. Viruly, die de Vlag gedragen had mocht de symbolen verklaren. Na een intermezzo van limonade, cake en spelletjes werd de middag besloten met de Feeënring en een saluut aan de Vlag door iedere Kabouter afzonderlijk.

Hiermee hadden de Kabouters voorgoed afscheid genomen van de Vlag die nu weer naar de school terugging en door het escorte Zaterdag 18 Februari aan boord van de Tobian gebracht werd.

Djambi

Op 20 februari arriveerde de vlag in Djambi en ging vervolgens naar Pladjoe

Pladjoe

Op 25 Februari werd de Vlag door de gezagvoerder van de Toradja te Palembang aan onze groepsleidster en enige padvindsters overgedragen, waarna de Vlag in het Clubhuis van het Meisjesgilde afd. Pladjoe gebracht werd.

Aanwezig waren: de leden van het Bestuur, de Leidsters, de heer en mevrouw Bolderdijk en vele ouders en belangstellenden.

Nadat de Vlag door enkele padvindsters ontrold was, werd het internationale P.V. lied gezongen. Daarna deelde onze Groepsleidster in korte woorden de strekking en herkomst van deze Vlag mede; Waarop zij mevrouw Bolderdijk verzocht de Boodschap van Lady Baden Powell voor te lezen.

De installatie van een padvindster had op deze internationale Vlag plaats en na nog een kwartier prettig samen zijn, werd de ochtend besloten met het nogmaals zingen van het internationale P.V. lied. Op 27 Februari werd de Vlag door de Groepsleidster en Padvindsters van de Afd. Palembang gehaald en naar Palembang gebracht. J. C. RUINEN

Palembang 28 februari

Maart 1939 Borneo - Kalimantan

08-03-1939 Pontianak Borneo – West-Kalimantan
14-03-1939 Tandjong Karang - Zuid-Sumatra
27-03-1939 Bandjarsin Borneo – Zuid-Kalimantan

Pontianak

Om een uur of zes gingen we naar de boot om de Trekkende Vlag af te halen. Toen gingen we een beetje met de vlag wandelen en we mochten ze om de beurt dragen. De volgende dag, Woensdag, hadden we kring. We deden de kringgroet. Toen werden we met de vlag gekiekt.

Toen gingen we het boek bekijken en vonden het heel mooi. Toen ging er telkens een volkje naar de vlag en de kabouters dachten heel goed aan de kabouters. Toen hebben we ze weer teruggebracht. DAUWDRUPPEL EN PUNTMUTS.

Tandjong - Karang

14 Maart, de lang verwachte dag was aangebroken! Al vroeg in de morgen vertrokken alle leidsters en de voorzitter met nog drie meisjes, die het vlagescorte zouden vormen, naar Oosthaven om de vlag te ontvangen. Deze werd tot half vier bij de voorzitter bewaard. Om 4 uur 's middags zou dan de vlag Officiëel worden ontvangen op het veld Doerian-Pajoeng. Om half vier was het al een hele drukte op het veld. De leidsters keken met bezorgde gezichten naar de wat donkere lucht. Er kwamen hoe langer hoe meer mensen. Ook de padvindsters waren gekomen om te kijken. De Nederlandsche driekleur werd gehesen en daarna stonden we in hoefijzer-formatie om de vlaggenpaal. Het was zo langzamerhand tien voor vier geworden. Opeens kregen we bericht, dat we allemaal naar de soos moesten. Dat veroorzaakte natuurlijk een grote opschudding, vooral onze Hoppie was radeloos. Want hoe moest ze nu met al de P.V.'s en kabouters naar de soos gaan? De padvindsters van Tandjong II hadden hun eigen bus. Gelukkig waren de gasten zo vriendelijk om ons in hun auto's mee te nemen. Zo stapten we in verschillende auto's en reden weg.

Na een poos waren we weer allemaal bij elkaar. We stapten de soos binnen en stelden ons op. Het was ondertussen kwart over vier geworden. De Nederlandse vlag werd gehesen. Klokslag half vijf begonnen we. Oehoe Holm gaf het sein. Er heerste doodse stilte. Het muziekkorps speelde het Wilhelmus. Allemaal stonden we kaarsrecht in de houding en brachten het saluut. Het vlagescorte kwam en werd ontvangen door de voorzitter. Daarna werden we door haar toegesproken:

„Padvindsters en Kabouters! De Trekkende Vlag is nu bij ons. De Trekkende Vlag is van ver gekomen. Zij heeft zeeën doorkruist en vele, vele mijlen afgelegd. Zij is in Holland geweest en in West-Indië en nu is ze hier bij ons in Oost-Indië. Zomerzon heeft haar beschenen, herfstwinden hebben haar omwaait, winterkoude heeft haar beroerd, tropenzon omstraalt haar nu, en overal waar ze komt, wordt ze met vreugde begroet. Zij brengt ook vreugde; zij brengt met zich mede de vreugde en de groeten van al die Padvindsters en Kabouters, die haar reeds mochten ontvangen. Straks zal zij ook onze vreugde en onze groeten overbrengen aan alle Padvindsters en Kabouters, die haar komst nog verwachten. Zo vormt de Trekkende Vlag een band tussen ons en alle Padvindsters en Kabouters, die in haar het symbool van de Eenheid zien: Eenheid in Trouw, Vriendschap en Vrede.

Eén in Trouw, d.w.z. Allen trouw te zijn aan de belofte, die jullie gedaan hebt. Eén in Vriendschap, d.w.z. Allen vriendinnen van elkander te zijn.

Eén in Vrede, d.w.z. de Vrede te bewaren en hoog te houden onder elkander. Dit is de Boedschap, die de Trekkende Vlag ons brengt. Blauw is haar kleur, de kleur van Trouw.

Goud is haar klaverblad-hart, waaruit Vriendschap en Vrede stralen! Honderden Padvindsters en Kabouters hebben haar handen en handjes gelegd op dat stralende hart en de Boedschap ontvangen. Laten wij de Trekkende Vlag met vreugde begroeten en haar eerbiedig ons saluut brengen".

Hierna werd de Trekkende Vlag ontplooid. We brachten het saluut en daarna las de voorzitter, Mevrouw IJselstein, de boedschap van Lady Baden Powell voor en Oehoe Voorsmit die van Oam.

Toen zongen wij het Internationale padvindsters- lied. Daarna werd de vlag langs alle Padvindsters en Kabouters gedragen en allen brachten het saluut. Toen wachtte ons nog een verrassing: we kregen n.l. allemaal een trekkende vlag in het klein, als herinnering aan het ogenblik, toen we allen de Trekkende Vlag mochten aanschouwen. Toen zongen we „Wij Indische meisjes" tot slot. Het mooiste was nog, dat de zon helder bleef stralen; we hadden de ceremonie best op het veld kunnen doen. De volgende dag moest een escorte van drie meisjes de Trekkende Vlag aan de padvindsters van Tandjong II overdragen. Om half vijf vertrokken ze. Het motregende, al groter en groter werden de regendruppels en toen het escorte halverwege was stortregende het. Druipnat kwamen de meisjes aan; het water liep met straaltjes van hun uniform. Vrijdagmiddag brachten de voorzitter, alle leidsters en drie meisjes van het vlagescorte de Trekkende Vlag aan boord. J. T.

Bandjermasin

Het was Maandag 27 Maart! We hadden bericht gekregen dat de „Janssens" tussen één en twee uur vast zou leggen. Dus ging ons vlagescorte met Oehoe en de voorzitter tegen die tijd naar de boot om „Onze Vlag" binnen te halen. Feestelijk zouden we „Haar" straks tonen aan al de andere kabouters. Een padvindsterstroep is hier niet. We hebben als enig padvindster in ons midden: Toewiet, die natuurlijk de Vlag steeds heeft gedragen. Diezelfde middag, kwart over vier, stond onze kabouterkring om de totem opgesteld in hoefijzer-vorm.

De padvindsters en welpen, die met andere belangstellenden genodigd waren, stonden achter onze kring opgeteld; elke troep met haar eigen vlag. Ongeveer half vijf zagen wij in de verte de blauwe Vlag met het klaverblad er op, al wapperend dichterbij komen. Het was een fijn gezicht! Eindelijk naderde het escorte onze kring en het was mooi te zien, hoe de vlaggen van de troepen haar de groet brachten. Hoppie commandeerde: „Vlag saluut!" En dat werd dadelijk gevolgd door de kringgroet. Oehoe maakte toen de doos met de oorkonde en verschillende beschrijvingen open. Hoppie vertelde de kabouters over de afkomst, betekenis en het streven van ons symbool.

Onze voorzitter las voor wat Lady Baden Powell had geschreven; ook de brief van Oam werd voorgelezen, waarnaar ieder met belangstelling luisterde. Daarop volgde het zingen van de volkjes motto's. Oehoe herhaalde nog even de kabouterbelofte, die door de kabouters zelf zacht werd nagezegd en toen mochten we de vlag even vasthouden om in gedachte een groet te brengen aan al de andere zusters en zusjes, die ook de Vlag zullen ontvangen. Het was tevens een versterking van onze band en ons streven!

April 1939 Zuid-Celebes

Makasser

16 April, 's middags om half 5 had in het clubhuis van de Padvindsters in het Fort Rotterdam, de plechtige ontvangst plaats van de „Trekken Vlag", die na haar tocht door Holland, West-Indië en Oost-Indië in onze stad was aangekomen.

Een escorte bestaande uit enkele padvindsters en kabouters bracht de vrolijk wapperende vlag van het huis van de Presidente naar het Fort, waar de afdeling stond opgesteld. Nadat de „Trekken Vlag" het saluut had gebracht aan de Hollandse driekleur, hield mevrouw Leepel, Secretaresse der afdeling Makasser een toespraak, waarin zij het doel van de „Trekken Vlag" en de padvinderij memoreerde. Vervolgens werd de boedschap van Lady Baden Powell voorgelezen, waarna achtereenvolgens kabouters, padvindsters, leidsters en bestuur, ieder haar groeten en beste wensen aan de vlag mede gaven.

Na een afscheidswoord van de Presidente, mevrouw G. de Vries, werd de vlag door de gehele afdeling naar haar tijdelijke woonplaats teruggebracht, om twee dagen later haar reis naar Ambon en Toeal te vervolgen.

Mei 1939 Molukken

Toeal plaats op een van de kei-eilanden van den Molukken. *Op 1 mei passeert de vlag hier, slechts enkele meisjes hebben hier padvinderij.*

Ambon

Op 8 Mei zouden wij de vlag in ons midden ontvangen. Om 9 uur stonden we op de K.P.M.-steiger. Een escorte van drie padvindsters, leidsters en leiders en onzen secretaris. Even voordat de boot aanlegde, nam de kapitein van de Van Neck, de vlag uit de hoes. Het was een fijn gezicht, de vertrouwde kleuren te zien wapperen en spontaan brachten we het saluut. Toen naar de brug, waar het escorte vlag en oorkonde in ontvangst nam. De vlag voorop, reden we naar de voorzitter, die de vlag voorlopig bewaren zou. De volgende dag viel een gestage motregen, maar tegen den middag scheen een heel waterig zonnetje. Ambon is klein en de p.v.-beweging staat hier nog in het beginstadium. Daarom was er besloten, dat ook de padvinders, kabouters en welpen zouden deelnemen aan de vlaggenparade. Om half vijf stonden padvindsters, kabouters en welpen in hoefijzervorm om de vlaggenmast opgesteld. Voortrekkers en padvinders vormden een erehaag. Saluut, neigende vaandels en De Trekkende Vlag wapperde in onze kring. Heel sterk voelden we nu de band, die alle P.V.'s verbindt. We zongen twee coupletten van het welkomstlied, waarna de secretaris ons van de vlag vertelde. Vaantje las de oorkonde en de boodschap van Oam voor. Toen zongen we: „Hoort zegt het Voort". Het vlagescorte liep langs het bestuur en de leidsters. Ieder raakte de vlag aan. Na het zingen Van het laatste couplet van het welkomstlied defileerden allen langs de vlag, brachten saluut en hielden even de vlag vast. De meisjes herhaalden haar pv's. belofte. Door een dubbele haag van jongens en meisjes verliet de vlag onze kring. Allen verzamelden zich bij Akela Boot, waar ons een gul onthaal wachtte. Hopman Lina heeft één en ander op de film vastgelegd.

Juni 1939

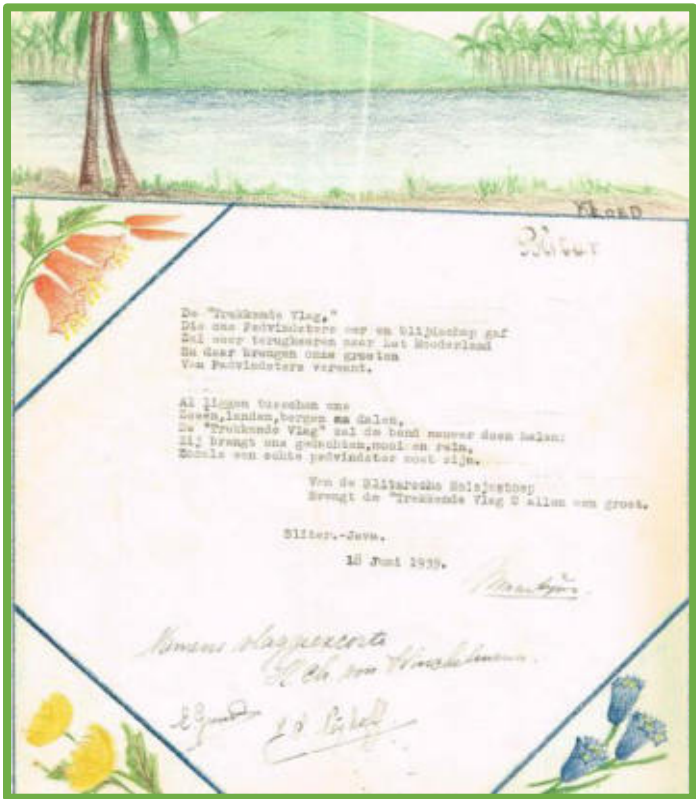
Op de een of andere wijze is de vlag vervolgens van Ambon weer terug naar Java gereisd. Een reis van meer dan 2100 kilometer. Er is hier geen beschrijving van bekend. Waarschijnlijk ook weer met de eerder genoemde Paket schepen. Ook zijn van deze laatste plaatsten geen verhalen meer opgenomen in De Padvindster. Wel hebben ze in de Oorkonde hun boodschap geplaatst

Blitar

Op 18 juni arriveert de vlag in Blitar.
Op de oorkonde schrijft men in dichtvorm:

WELKOMSTLIED

Wees begroet met jubeltonen,
Trekken de vlag wit het Moederland.
In ons midden komt gij tronen
En gaat straks door ieders hand.
Eensgezindheid, vreugd en vree,
Deelt gij aan ons allen mee.
Juichend zullen wij U tonen,
Wappert nu op deze dag
't Klaverblad in het hemelsblauw
Trekken de Vlag. onze vlag,
symbool van liefde en trouw.
Over zeeën hier gekomen
Behoudt gij Uw mooien pracht.
Dat Gij ooit in Indië zou komen,
Had geen een van ons verwacht.
Brengend ver van over zee
Onze zusters groeten mee.
Wees gezegend in ons midden,
Gij vertolkster van de band
Ambon, trouw aan Nederland
Zullen wij, gij leve lang, voor U bidden.
Ambon is het laatste plaatsje
Van al jouw reizen in het tropenland.
Overal, tot het kleinste plaatsje
Hechter wordt nu onze band.
Wat is fijner dan deez' dag,
O. Gij- trekkende zustersvlag.
Verlaat gij straks Ambon's stranden,
Brengt gij dan uit Ambon mee
Beste groeten en gebede
Aan alle padvindsters in de Nederlanden

Pamekazan

Na Blitar komt de vlag tenslotte als laatste plaats op 24 juni in Nederlands-Indië aan in Pamekazan.

De Trekkende Wereldvlag is terug

Woensdagavond 11 Oktober werd te Den Haag op ons hoofdkwartier de Trekkende Vlag, die achtereenvolgens laags alle - padvindsters-afdelingen in Nederland, West- en Oost-Indië reisde, voorgoed aan het Hoofdbestuur van het Nederlandsche Padvindsters Gilde overgedragen.

Reeds voor half zes verzamelden zich in het Padvindstershuis, aan le Laan Copes van Cattenburch, afgevaardigde leidsters en padvindsters van alle Haagsche groepen en om half zes droeg een escorte van tien Nederlands Indische Padvindsters de Trekkende Vlag langs de opgestelde groep en nam aan het hoofd van de stoet plaats. Met de Trekkende Vlag vrolijk wapperend voorop, marcheerden de padvindsters naar het Hoofdkwartier in de Billitonstraat, waar reeds het hele Hoofdbestuur aanwezig was.

Allen werden opgesteld in de bovenkamers van het huis en toen trad het escorte binnen met de Trekkende Vlag. Nadat het Hoofdbestuur de vlag had begroet, nam Veedim het woord, Zij herinnerde eraan hoe de Trekkende Vlag, nadat zij op de Jamboree in Vogelenzang door Lady Baden Powell aan het Gilde ter hand was gesteld, door Nederlandse padvindsters van afdeling tot afdeling was gebracht; hoe zij overal met eerbied en vreugde was ontvangen, Omdat zij het symbool was van de Padvindster-idealen en omdat de padvindsters door haar nog sterker de band voelden, die haar aan elkaar verbond. Daarna vertrok de Vlag naar onze West en keerde vandaar behouden terug, met de groeten van de padvindsterszusjes daar, om spoedig daarna haar zegetocht te beginnen over Java en toen langs de Buitenbezittingen. En nu, zo sprak Veedim, is de Trekkende Vlag weer thuisgekomen, hier gebracht door padvindsters, die haar ook reeds in Indië mochten begroeten. Met vreugde en ontroering zien we tot die vlag op, die zóveel gezien en zó ver heeft gereisd, en overal tot jonge harten heeft gesproken van naastenliefde en vrede. Op het ogenblik dat zij hier tot ons terugkeert, woedt de oorlog om ons heen. Maar ondanks dat feit, willen wij trouw blijven aan onze idealen. Het zou laf zijn die nu te laten varen. Wij willen in vrede en verdraagzaamheid verder werken, in het vertrouwen dat ook onze idealen zullen kunnen helpen bij de opbouw van een nieuwe wereld....

Na deze woorden werd de vlag aan het Hoofdbestuur overgedragen, met de oorkonde, waarin het gehele verslag van haar reizen staat opgetekend. De vlag zal nu in de Hoofdbestuurskamer haar plaats vinden en ook daar steeds blijven spreken van het ideaal, dat de grondslag vormt van de gehele padvinderij. Tot slot werd door alle aanwezigen het Internationale Padvindsterslied gezongen; waarin van de vlag wordt gesproken als „beeld van ons streven, dapper te leven, dat eens de wereld vrede vindt.....". Na afloop van deze plechtigheid, gingen allen naar het Padvindstershuis terug, waar een gezamenlijke maaltijd en daarna een kampvuur de dag besloten. Nadat de Hoofdcommissaresse nog enkele woorden speciaal tot de Indische Padvindsters had gesproken - een deel daarvan zelfs in vloeiend Maleis! - gingen om ongeveer halfnegen allen voldaan uiteen.

* * * * *

Nog één keer “De Trekkende Vlag” - 1950

In 1950 is de installatie van Koningin Juliana als Padvindster.

Hopvrouw Rita hield de internationale vlag vast, waarop de Koningin de belofte zou afleggen. Het was de wereldvlag die anders op het Hoofdkwartier hangt, de zogenaamde „Trekkende Vlag”. Herinner je je die uit de verhalen of heb je in oude „Padvindsters” gelezen hoe die vlag in 1937-1938 door de padvindsters langs alle afdelingen werd gedragen en hoe hij zelfs naar Indië ging en via de West weer terug kwam, Op deze wereldvlag die, zoals AwaMa in haar toespraak tot de Koningin zei, het symbool is van eenheid boven verscheidenheid, werd de belofte afgelegd.

Heel zacht klonken de woorden van de Koningin, het was of Zij daarmee wilde laten horen dat de belofte iets is dat in de eerste plaats jezelf aangaat. Toen Zij onder de versierde ronde-stokken stond, vastgehouden door één hoofdleidster uit het Zuiden, één uit het Oosten, één uit het Noorden en één uit het Westen van het land, zongen wij Haar toe: „Ik koos als weg door ‘t leven het padvindstersspoor”. We dachten er allemaal aan dat de Koningin ook helemaal vrijwillig dit padvindsters pad had gekozen, het plan daartoe was alleen van Haar zelf uitgegaan.

Zij kiest als padvindstersnaam MoVaVeDo, Moeder Van Vele Dochteren.-

De nieuw geïnstalleerde Padvindster kreeg een mooi versierde kaart met de belofte er op, de trekkende vlag werd plechtig door de vlaggenwacht weggedragen en de kring verspreidde stelt. Wij allen voelden ons vol goede moed en nieuwe inspiratie door deze plechtige feestelijkheid.

Bronnen:

- De Oorkonde kist
Op de museumwebsite is de volledige inhoud van de oorkonde kist met alle verhaaltjes, boodschappen en tekeningen opgenomen.
- Artikelen De Trekkende Wereldvlag in maandblad “De Padvindster” en “Schalmei” van het NPG
Periode: mei 1937 t/m november 1939

Datum	Pagina	Artikel Padvindster
Mei 1937	3-4	Aankondiging idee van rondtrekkende wereldvlag, Wedstrijd voor ontwerp oorkonde, omslag, hoes.
Juni 1937	6	Het N.P.G. naar de Jamboree
Juli 1937	2	Het Gilde naar de Jamboree (Schalmei)
	4	Het Groote geheel, ceremonie voor vlagbijeenkomsten (schalmei)
Aug 1937	8/10 12	NPG naar de Jamboree, uitreiking vlag door Lady BP De trekkende vlag
Sep 1937	3	Onze vlag trekt door Zeeland
	4	De reis van de wereldvlag door ons land
	5	Rondom de wereldvlag / Ceremonie te Zierikzee
Okt 1937	2	Rondom de wereldvlag / plechtigheid Zierikzee
	6	Gedicht afdeling Schouwen Duiveland
Nov 1937	5	Rondom de wereldvlag / Haaksbergen / Oldenzaal
	16	Zutphen / Borne-Delden
Dec 1937	11	Rondom de wereldvlag / Veendam / Delfzijl / Groningen / Den Helder
	14	Hoorn
Jan 1938	13	Rondom de wereldvlag / Aalsmeer / Amsterdam / Laren-Blaricum
Feb 1938	2	De Wereldvlag op padvindsters dag
	13	Rondom de wereldvlag / Amersfoort / Zeist / Rotterdam
	14	Dordrecht / Hillegersberg / foto Bussum
Mrt 1938		Omslagfoto (terugkomst overhandiging)
	1	De trekkende vlag komt thuis
	2	De trekkende vlag komt thuis / Wereldvlag naar Curaçao / foto Gouda
	13	De trekkende vlag / Gouda / Katwijk aan Zee / Leiden / Rijswijk / Wassenaar
Jun 1938	15	De trekkende vlag te Curaçao, met foto
Jul 1938	9	Ontvangst door Amsterdamse padvindsters van terug kerende vlag uit West-Indië
Aug 1938	6	De trekkende vlag op reis naar Oost-Indië / foto trekkende vlag aankomst Curaçao
Sep 1938	11	De trekkende wereldvlag in Nederlandsch-Oost-Indië
Okt 1938	11-12	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Malang / Batoe / Djember
	14	De reis van de wereldvlag over Java (schets)
Nov 1938	11	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Soerabaia / Kediri
Dec 1938	8 12	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Solo / Klaten / Semarang
Jan 1939	11	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Tegal en Poerwokarlo / Bandoeng /
	16	Vervolg / Soekaboemi
Feb 1939	11	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Buitenzorg / Batavia
	16	De Trekkende vlag in de Buitenbezittingen / einde reis over Java
Mrt 1939	8 9	De trekkende vlag te Padang
	15	De Trekkende vlag reist door Nederlandsch-Indië (Reisprogramma met plattegrond
Apr 1939	13	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Kota-Radja
	15	Singapore
	16	Pladjoe
Jun 1939	14	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Tandjong – Karan / Bandjermasin / Pontianak
Jul 1939	11	De Trekkende vlag in Nederlandsch-Indië / Makassar / In Ambon
Nov 1939	11	De Trekkende Wereldvlag is terug uit Ned. Indië. Overhandiging aan het Hoofdbestuur in Den Haag
		EINDE
Jun 1950	132	De Trekkende Vlag nogmaals actief bij de Installatie van Koningin Juliana als padvindster. Zij kiest de naam MoVaVeDo

Samenstelling:

Scouting Nederland Museum, Baarn
Paul Heessels
Oktober 2025